

ISUS HRISTOS ESTE ACELAȘI IERI, AZI ȘI ÎN VECI

Hot Springs – Arkansas

Mulțumesc, frate. (Un frate spune: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Branham). Aș dori să pot trăi la înălțimea acestei reputații. Desigur, eu apreciez aceasta. Dacă nu s-ar fi găsit nimeni să creadă, ce folos ar fi fost să merg acolo? Desigur, trebuie să fie cineva care să creadă, pentru că orice ar face Dumnezeu, dacă nu crezi... Trebuie să fie doi aici; este nevoie ca cineva să creadă cu mine pentru aceasta. Nu contează ce s-ar întâmpla, pentru că dacă nu crede nimeni, nu ne poate fi de folos. Eu sunt însă bucuros să aud că oamenii cred încă această minunată poveste a lui Isus și a dragostei Lui pentru noi toți.

Aseară am avut un timp atât de minunat, încât am trăit până acum din puterea aceea, iar acum am venit înapoi ca să mă încarc din nou și cred că pentru aceasta am venit cu toții în casa Domnului: ca să auzim cântările Sionului și mărturiile oamenilor.

Biblia spune: *„Iată ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună! Este ca untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui, se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, se coboară pe marginile veșmintelor lui.”* (Psalmul 133.1-2), și cred că nu este nimic mai prețios decât să vezi oamenii uniți în Duhul Domnului și trăind în unitate și înțelegere.

Eu cred că cele zece zile în care ei au așteptat prima revărsare a Duhului Sfânt, au fost niște zile minunate de părtășie, în care toți s-au adunat împreună cu o inimă și un gând. De altfel, de fiecare dată când un om vine într-o astfel de părtășie, Duhul Sfânt Se întâlnește întotdeauna cu el.

Isus a spus: „Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” (Matei 18.20). Și noi știm că Isus a venit cu adevărat în mijlocul nostru, pentru că ne-am adunat în Numele Lui.

În timp ce intram pe ușă i-am văzut pe cei bolnavi întinși la intrare, fiindcă seara aceasta este dedicată rugăciunii pentru bolnavi. Fiul meu tocmai s-a întors cu sora Moore, pe care a adus-o la biserică, și mi-a spus că a împărțit numere de rugăciune. În felul acesta, el va putea să aducă bolnavii, unul câte unul, ca să mă rog pentru ei.

Astăzi am avut o zi minunată. Am fost în parcul care se află nu departe de aici, și acolo am întâlnit un om care căuta prin gunoaie.

„Sunt aici pentru adunare,” i-am spus eu.

„Oh, adunarea de pe câmpul de camping?” a întrebat el. „Da.”

„Ei bine, voi merge și eu mâine seară, pentru că va vorbi un predicator numit Branham.”

„Da, domnule.”

„Soția și familia mea au fost acolo aseară și aș vrea să merg și eu.” El fuma.

„Îl cunoști pe fratele Branham?” l-am întrebat eu.

„Oh, el a mai fost aici cu mulți ani în urmă și întotdeauna m-am gândit că cineva trebuie să aibă mult curaj sau credință ca să facă ce face el, fiindcă l-am văzut cum

chema pe platformă oameni în cârje și tărgi, orbi sau cu ochii încrucișați, iar când plecau de acolo erau vindecați.”

„Eu sunt fratele Branham.”

„Oh, dar eu sunt...” s-a fâstâcit el, în timp ce încerca să ascundă țigara la spate. El era un gentleman. Nu mult după aceea, ni s-a alăturat un alt bărbat foarte amabil și am avut o scurtă discuție despre prezența lui Dumnezeu. Astfel, le-am zis: „Oriunde privești, poți vedea prezența lui Dumnezeu; la orice te uiți este Dumnezeu. Nădejdea mea este că dacă ne vom mai întâlni vreodată în viață, să vă găsec creștini, ca și familiile voastre.” Apoi m-am rugat pentru ei și au plecat.

Dacă sunt printre noi, nădăjduiesc să-i fac să se simtă rușinați când mă aud spunând că doresc ca Domnul să-i facă pe amândoi creștini, fiindcă dorim să ne întâlnim într-o Țară mai bună, pe partea cealaltă a Râului, unde înflorește Pomul Vieții. Noi știm cu toții că vom ajunge acolo.

Plimbarea prin diferite locuri de aici, mi-a trezit o mulțime de amintiri. Aseară i-am văzut pe fratele și sora Johnson, pe care nu i-am mai văzut de mulți ani. Ultima dată când i-am întâlnit, fratele Johnson era paralizat din cauza unui atac cerebral. Aceasta îmi aduce aminte de acele zile de demult, când am venit pentru prima dată în Arkansas și am mers în orașul acela mic numit Moark, pentru că la marginea lui se afla o micuță biserică penticostală. Acolo i-am întâlnit pentru prima dată pe fratele și sora Johnson și am trăit zile glorioase împreună.

Tot acolo l-am întâlnit și pe fratele Richard Reed care venise cu soția lui stearpă. Ei fuseseră pe la mulți medici, fiindcă doreau să aibă copii, dar totul a fost degeaba.

Eu am stat în casa lor, iar oamenii au dat jos plasa de la geamul camerei mele ca să poată ajunge la mine să mă rog pentru ei. Aveam un rând de rugăciune, iar când am vrut să merg la culcare, oamenii continuau să stea aliniați până în curte și

așteptau să mă rog pentru ei. Astfel, fratele Reed era în casă și încerca să doarmă, în timp ce eu stăteam la geam și mă rugam pentru oameni.

Îmi amintesc că a doua zi când am ieșit pe ușă ca să merg la adunare, am avut o vedenie în care am văzut că sora Reed ținea în brațe un băiețel cu părul blond. Astfel, am spus în Numele Domnului că ea îl va avea și așa a fost: Dumnezeu le-a binecuvântat căminul.

Oh, eu am atât de multe amintiri! Îmi amintesc și de fratele Brown din orașul Little Rock și de adunarea de pe strada Victor, nr. 505.

Mi-aș dori mult să pot merge pe urmele pașilor mei de atunci și să vizitez bisericile în care am fost pentru prima dată, aici în Arkansas, să-i întâlnesc pe oamenii de atunci și să dau mâna cu ei. Acest lucru ar fi minunat, pentru că sunt oameni cu frică de Dumnezeu. Eu am fost peste tot în lume, am fost în jungla africană, am fost printre indieni, printre înghițitorii de foc și printre vraci, am fost prin toate națiunile și peste tot în jurul lumii, dar nu mi-am uitat niciodată prietenii din Arkansas, felul în care se țineau de mână sau cum își adăposteau copiii pe sub camioane atunci când ploua. Eu stăteam în niște tufișuri din spatele bisericii și mă rugam înainte de începerea adunării și vedeam cum veneau fetele tinere de pe drum, cu picioarele goale și pline de praf, iar înainte de a intra în adunare își puneau ciorapii și pantofii în picioare. Nu voi uita niciodată cât de minunați au fost oamenii aceia și sunt atât de recunoscător că mai sunt și astăzi astfel de oameni printre noi.

Ieri, unul dintre managerii adunării, care are grijă de poșta străină, a venit la mine cu șase sute de invitații din străinătate, multe dintre ele fiind petiții (cereri scrise). În ultimele șase luni, noi am primit un teanc mare de astfel de invitații și mi-aș dori să pot merge în fiecare din aceste locuri, dar trebuie să mă duc unde mă călăuzește Domnul. Eu nu am lăsat niciodată ca adunările mele să fie prea mari, pentru că sunt același om mic și neînsemnat din totdeauna, și nu am nevoie de bani. Adevărul este că nu am avut nici un program mare pe care să fi trebuit să-l sponsorizez și nu am nevoie deloc de bani, pentru că Domnul se îngrijește de acest

lucru așa cum S-a îngrijit de la început.

Singura deosebire dintre atunci și acum este poate costumul meu, pentru că în vremea aceea purtam o pereche de pantaloni cu buzunarul rupt, pe care îi primisem de la fratele meu. El era un băiat tânăr în vremea aceea și și-a rupt din greșeală buzunarul drept, făcând o gaură mare în spatele lui. Eu am mers cu soția mea la magazinul acela de zece cenți și am cumpărat câteva petice din acelea care se lipesc cu fierul de călcat, dar peticul nu s-a lipit prea bine pe ruptura aceea, așa că se tot desfăcea. Atunci l-am cusut cu ață, dar nici așa nu arăta prea bine. În vremea aceea, nu aveam haină și îmi amintesc că obișnuiam să-mi țin mâna dreaptă peste ruptura aceea, așa că mă foloseam de stânga ca să dau mâna cu frații predicatori și le ziceam: „Scuzați-mi mâna stângă, dar o folosesc pentru că este mai aproape de inimă.” În seara aceasta am o haină mai bună, dar să știți că și acum vă doresc aproape de inima mea. Voi ați fost tot timpul acolo și Îl iubesc pe Domnul Isus la fel de mult ca atunci.

Eu am avut privilegiul de a vorbi și în fața a cinci sute de mii de oameni odată și am văzut cum la o singură chemare la altar, treizeci de mii de băștinași și-au aruncat idolii la pământ și și-au predat inimile lui Isus Hristos. De asemenea, am văzut cum într-o singură secundă au avut loc douăzeci și cinci de mii de minuni. Aceasta s-a întâmplat în urma unei singure rugăciuni, la Durban, Africa de Sud. A doua zi, de-a lungul străzii au venit șaisprezece camioane pline cu târgi și scaune cu rotile, iar primarul orașului, domnul Sidney Smith mi-a spus să merg la geamul camerei mele și să văd acea priveliște. „Du-te în camera ta,” mi-a zis el, „și privește spre Oceanul Indian.” Când m-am uitat, i-am văzut pe acei băștinași, care deși erau în război unii cu alții, pășeau alături în spatele acelor camioane și cântau:

„Crede numai, crede numai,

Totul e posibil, crede numai!”

Așa ceva te face să te gândești: „Har minunat, cât de dulce este acest sunet care a

salvat un păcătos ca mine.” Nu este minunat să știi că ai părtășie cu astfel de oameni alături de care trăiești aici pe pământ și apoi pentru veșnicie în ceruri?

Convenția aceasta este un mare privilegiu pentru mine și mă simt onorat să vorbesc la una din adunările voastre, pentru că voi vorbi mâine de la 12.00 la 12.30 sau așa ceva. Cu ajutorul Domnului, voi veni cu un mesaj scurt de evanghelizare.

Mă voi ruga pentru bolnavi mâine seară, deoarece ungera din timpul rugăciunii pentru bolnavi este diferită de cea din timpul predicării Cuvântului. Eu nu am mâncat nimic, ci am venit în această clădire în post și rugăciune, pentru că nu vreau să predic ca să fiu sub aceeași ungeră ca frații mei predicatori, ci doresc să simt prezența Domnului, fiindcă vreau să fie vindecați toți bolnavii pentru care mă voi ruga. Doresc aceasta spre slava lui Dumnezeu și cred că El o va face.

Poate că mulți dintre voi nu ați mai fost niciodată într-o adunare ca aceasta și nu sunteți obișnuiți cu o astfel de slujbă, în timp ce alții își amintesc de atunci când am fost pentru prima dată în Arkansas. Atunci îmi fusese spus că voi ține mâna oamenilor în mâna mea, iar după câteva momente Domnul va vorbi și astfel voi putea spune ce boală au. Eu v-am povestit că L-am întâlnit și că El mi-a zis: „Dacă vei fi sincer, vei călca pe o altă treaptă, adică vei cunoaște tainele inimilor.” Câți dintre voi m-ați auzit spunând aceasta? Ei bine, s-a ajuns la acest stadiu. Astfel, Domnul continuă să binecuvânteze, iar noi îi suntem recunoscători pentru aceasta.

Voi știți cu toții că eu nu sunt predicator, ci sunt ca un fel de roată de rezervă pe care o folosești doar atunci când ai pană. Dar noi nu am avut nici o pană. Așa s-a întâmplat că am venit pe aici, iar ei au vrut să rotească puțin această roată de rezervă. Eu sunt un predicator de rezervă pentru că nu am educația ca să fiu predicator. Nu am fost niciodată la vreo școală biblică, dar doresc să spun în felul meu umil ceea ce știu despre Isus Hristos, iar Dumnezeu a onorat întotdeauna acest lucru. Nădăjduiesc că în seara aceasta El Se va legitima pe Sine însuși înaintea voastră în felul în care m-a trimis să le predic oamenilor și să mă rog pentru bolnavi.

Dați-mi voie ca mai întâi să vă aduc un scurt mesaj, pentru că dacă nu fac aceasta, unii oameni nu vor înțelege, iar mai târziu vor merge și vor spune: „Eu nu am mai auzit una ca asta! În Biblie nu se găsește așa ceva!”

Ca să evit acest lucru, aș vrea să ascultați pentru câteva momente scurtul mesaj pe care-l voi aduce și pe care l-am intitulat: **„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”**

Înainte de a începe, aș vrea să știu dacă auziți bine, pentru că cineva mi-a spus că se aude un fel de ecou, din cauza felului în care a fost construit tavanul. Este mai bine dacă stau puțin mai în spate? (Adunarea spune: „Nu!”). Deci nu este bine. Atunci am să vin mai aproape. Este mai bine așa? În ordine.

Aș vrea să deschidem Scripturile la **Evanghelia după Ioan 12, începând cu versetul 20: „Niște greci, dintre cei ce se suiseră să se închine la praznic,**

s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat și au zis: „Domnule, am vrea să vedem pe Isus.” (Ioan 12.20-21).

Aceasta este o dorință cu adevărat măreață, de aceea aș vrea ca în următoarele douăzeci, treizeci de minute să ascultăm foarte atenți acest lucru, pentru că apoi nu va mai fi o taină pentru voi.

Eu sunt un mare credincios al Cuvântului spus de Dumnezeu și deși știu că El poate face lucruri care nu sunt scrise în Cuvânt, îmi este suficient și dacă face numai ce este scris. Pentru mine este destul ca să-L pot vedea și să știu că este corect, pentru că El a scris acel lucru în Cuvânt.

Biblia spune că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și vedem că acei greci au avut aceeași dorință pe care o avem și noi în seara aceasta, pentru că nu există

nici un om care să fi auzit de Numele lui Isus Hristos și să nu dorească să-L vadă.

Dacă aș întreba audiența: „Vreți să-L vedeți pe Isus?” cred că toate mâinile ar fi sus, pentru că Îl iubim. Totuși, mă întreb de ce nu Îl putem vedea dacă El este Același ieri, azi și veci? Eu nu mă refer numai la un fel de a Se arăta. Biblia spune că El este Același, și pentru mine acest lucru ori este adevărat, ori nu este adevărat, fiindcă dacă Ea nu este Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu știu ce să mai cred.

Când am fost la Durban, am avut privilegiul să văd multe forme de religie, iar când am fost la Bombay, într-o după-amiază am mers în templul lui Jains, unde erau adunați reprezentanți din șaptesprezece religii diferite ale Indiei, fiecare din ele negându-L pe Isus Hristos.

În seara aceleași zile, eu am putut vedea cum Dumnezeu a provocat fiecare religie și fiecare sfânt, prin puterea Duhului Sfânt care S-a revărsat peste un orb aflat pe platformă și l-a vindecat. La început, când au văzut puterea darului deosebirii, au crezut că era de vreo formă de telepatie. Pe platformă stătea un om care fusese orb timp de douăzeci de ani. El era un închinător la soare, iar eu am primit o vedenie în care am văzut că va fi vindecat. În momentul acela am provocat fiecare preot budist, om sfânt și așa mai departe și le-am zis: „Oricine dorește să vină aici ca să încerce să-i redea vederea acestui om, este binevenit. Eu mă voi închina Dumnezeului care îi va reda vederea acestui orb, iar el a spus că va face la fel.” Orbul acela era un închinător la soare.

În continuare am zis: „Mahomedanilor, voi ce ați face cu el? Ați spune: „S-a închinat creației în locul Creatorului!” iar eu aș răspunde „Amin!” la aceasta. Totuși, cineva trebuie să aibă dreptate și cineva nu. Voi ce ați face? Budiștii l-ar face un închinător la Buda și așa mai departe. Voi ce ați face? I-ați schimba doar părerea sau felul de a gândi. Adevărul este că la fel se întâmplă și în Statele Unite. Astfel, metodiștii vor ca bapțiștii să devină metodiști, iar prezbiterienii vor ca toți să devină prezbiterieni. Ce se întâmplă? Este o schimbare de opinie, dar aici trebuie să fie ceva real. Ceva trebuie să fie corect și altceva este greșit.

Fie ca Dumnezeu creației să-i redea vederea aici, în fața a o jumătate de milion de oameni, pentru că a promis că-L va sluji pe Dumnezeu care va face aceasta. Eu însumi voi deveni un ucenic al celui care va veni și-i va reda vederea.”

Când am spus acele cuvinte, am putut vedea cea mai liniștită mulțime de o jumătate de milion de oameni. Nimeni nu s-a mișcat și nu a făcut nici cel mai mic zgomot. Desigur, eu nu aș fi făcut o asemenea provocare dacă nu aș fi avut vedenia, fiindcă acolo erau cinci sute de mii de martori.

„De ce nu veniți?” am continuat eu. „De ce nu puteți face aceasta? Mahomedanilor, voi susțineți că religia mahomedană este cea mai mare religie din lume, și poate că este adevărat în ceea ce privește numărul. Dar voi, budiștii și toți ceilalți? Nu este nici un preot care să accepte această provocare?” Nu a venit niciunul în față, așa că am adăugat:

„Motivul pentru care nu veniți este că nu puteți face acest lucru. Nici eu nu îl pot face, dar Dumnezeu cerurilor l-a ridicat pe Isus Hristos, al cărui martor sunt în seara aceasta, din cauză că am avut o vedenie în care mi s-a arătat că acest om își va căpăta vederea. Dacă El nu va face acest lucru, sunt un profet fals și puteți să mă alungați din țara voastră, dar dacă Îl va face, sunteți obligați să fiți martori că El este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu care a fost dat omenirii.” Toată lumea a făcut liniște.

Eu l-am adus pe omul acel orb, mi-am pus mâinile în jurul lui și am zis: „Doamne Isuse, Te rog să-i redai vederea acestui om, pe baza vedeniei care nu poate da greș.” În clipa aceea, omul a început să strige, iar primarul orașului, care stătea acolo, a alergat la el și l-a îmbrățișat, fiindcă vedea la fel de bine ca mine.

Au fost nevoiți să aducă aproape o sută de polițiști pentru a controla mulțimea, fiindcă oamenii săreau peste polițiști sau se furișau printre picioarele lor. Abia am reușit să ajung la o mașină și să plec de acolo: haina îmi fusese smulsă de pe mine și pantofii îmi dispăruseră din picioare, fiindcă toți voiau să mă atingă. Oamenii

erau cu adevărat flămânzi după Dumnezeu, pentru că Dumnezeul lui Ilie trăiește și astăzi și este Același Dumnezeu care a fost și atunci.

De două mii de ani, ei țin lângă mormântul lui Mahomed un cal alb și schimbă garda din șase în șase ore, fiindcă așteaptă ca Mahomed să se ridice și să călătorească prin toată lumea. El este cel care a scris Coranul și alte cărți. Pe partea cealaltă este Buda, un bărbat religios care a trăit acum două mii trei sute de ani în Japonia. Dar vedeți, toți fondatorii acestor religii sunt morți și în groapă.

În schimb, creștinismul este singura religie care a trăit o experiență adevărată și poate arăta un mormânt gol. Ea este sigura religie a cărei Întemeietor a umblat pe pământ ca nimeni altul și a spus: „...*Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau.*”

Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau și am putere s-o iau iarăși...” (Ioan 10.17-18), și: „*Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.*” (Ioan 14.19). Vedeți? Necredincioșii nu Mă vor vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că EU (pronume personal) sunt cu voi și în voi, până la sfârșitul veacului.” Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Acum ajungem la gândul că dacă El este Același, înseamnă că nu este mort, ci S-a ridicat dintre morți și a făgăduit că cei ce cred în El Îl vor vedea până la sfârșitul zilelor. Așa este, dacă El este Același ieri, azi și în veci.

Mulți oameni cu care am vorbit, au spus: „Ei bine, într-un fel, El este Același!” dar Biblia nu spune: „Într-un fel,” ci spune că este Același.

Grecii aceia au venit să-L vadă plini de entuziasm. Ei auziseră de El și au venit să-L vadă prin amabilitatea unuia dintre ucenici. Nu poate face El și astăzi la fel dacă este Același ieri, azi și în veci? „Domnilor, vrem să-L vedem pe Isus!”

Noi putem vorbi despre înviere, însă dacă nu este o realitate, devine un mit sau o istorie. Dar dacă este dovedit că este adevărul, suntem cei mai fericiți dintre oameni, iar eu sunt fericit să fiu printre aceștia.

Dacă Isus Hristos ar apărea în seara aceasta în fața noastră și am vedea că faptele Lui dovedite sunt făgăduințele date de Dumnezeu, ar trebui să-L acceptăm și să-L facem să Se simtă binevenit. Eu știu că aceasta este o afirmație mare, dar avem un Dumnezeu care Își ține fiecare Cuvânt dat.

Astfel, dacă găsești în Biblie ceva, să-ți ancorezi sufletul pe acel Cuvânt pentru că este Adevărul. Tu să stai numai pe ceea ce a făgăduit Dumnezeu, pentru că El este Cel care lucrează.

Dacă suntem copiii lui Avraam, noi vom crede aceste lucruri. El a numit lucrurile care nu existau, ca și cum ar fi fost acolo, pentru că a crezut că Dumnezeu era în stare să Se țină de cuvânt. Noi ne numim copiii lui Avraam, însă Avraam a așteptat timp de douăzeci și cinci de ani împlinirea făgăduinței, și în loc să slăbească în credință, a devenit tot mai puternic. Cât de diferită pare să fie sămânța lui împărătească de astăzi. Noi știm că sămânța firească a lui Avraam, a fost Isaac, din care au ieșit iudeii, dar sămânța lui duhovnicească, cea căreia Dumnezeu i-a dat făgăduința, a fost cea care posedă adevărata credință.

Dacă îi întrebi pe metodiști: „Credeți aceasta?” îți răspund: „Da!” „Credeți că El este cu voi?” „Da.” Bapțiștii, prezbiterienii, luteranii, penticostalii și toți ceilalți ar spune la fel.

Atunci cum trebuie să-L căutăm acum? După ce fel de Persoană ar trebui să privim dacă vrem să vedem dacă El este Același? După ce fel de Persoană ar trebui să privim dacă în seara aceasta El ar fi în tabernacolul acesta din Arkansas? Ar trebui să privim cumva după cineva cu haină lungă și barbă, cu cicatrice lăsate de cuiele bătute în mâini și după urme de spini pe frunte? Dacă ați privi după o asemenea persoană, ați putea fi înșelați de orice fățarnic. Așa este.

Cineva ar putea să-și facă cicatrice pe mâini și chiar să se împungă cu spini, pentru că orice imitator poate face aceasta. Dar noi nu privim după un astfel de om și nici după o asemenea îmbrăcăminte sau statură, pentru că dacă ar fi aici, El s-ar îmbrăca la fel ca noi; nu ar fi nici o diferență. Da, El s-ar îmbrăca și ar umbla printre oameni, la fel ca toți ceilalți. El nu a fost îmbrăcat niciodată ca unul dintre oamenii religioși ai aceluși timp, ci S-a îmbrăcat simplu, ca cei de pe stradă, așa că dacă ar veni aici, ar fi îmbrăcat probabil cu un costum, ca orice bărbat de astăzi. Ar fi îmbrăcat ca un muncitor, ca un om de afaceri sau ca oricare alt om, așa că nu L-ai putea recunoaște după îmbrăcăminte. N-ai putea să-L recunoști nici după statură: dacă ar fi înalt, slab, scund sau solid; nu L-am recunoaște niciodată după aceasta.

Dar vă spun eu cum ar fi El, dacă ar veni astăzi aici: ar fi Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că aceasta a fost atunci și aceasta ar fi și astăzi. El este Cuvântul, dar nu numai

Cuvântul scris, ci și manifestarea Cuvântului scris: *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.”* (2Corinteni 5.19). Dumnezeu, Cuvântul, S-a arătat în trup, pentru ca cuvintele Lui să poată fi vorbite prin buze omenești și să devină Cuvânt. El a fost manifestat în carne ca Isus Hristos, Emanuel, Dumnezeu cu noi.

Voi spuneți: „El este Cuvântul?”

În Ioan 1.1 și 14 scrie că *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”*

Și care ar fi lucrurile pe care le-ar face El? În Evrei 4.12 scrie: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”* Cuvântul face aceasta, ceea ce înseamnă că El este Judecătorul gândurilor și a simțirilor inimii. Aceasta este dovada că Isus este Cuvântul, pentru că a cunoscut ce era în inimile oamenilor: Evrei 4.12. Dacă am dori să-L identificăm, ne-am aștepta cumva să fie un doctor în divinitate? Nu există nici o dovadă că El ar fi fost vreodată la vreo școală.

Am putea să-L identificăm cu vreo denomi-națiune? El a venit într-un timp în care existau o mulțime de denomi-națiuni, dar nu S-a identificat cu nici una din ele, ceea ce înseamnă că nu putem spune că a fost fariseu, saduceu sau altceva. Nu S-a identificat cu niciuna din ele, fiindcă a venit pentru oameni.

Fiind Dumnezeuul tuturor, Dumnezeu este Dumnezeuul întregii creații. El a venit ca să-l primească pe toți cei care-L primesc, și a murit ca să mântuiască păcătoșii din fiecare biserică și să vindece fiecare bolnav; iar în seara aceasta este aici din același motiv: ca să-i vindece și să-i mântuiască pe cei care-L acceptă. Vedeți, El vine în aceeași formă și în același fel. Și dacă vine, El trebuie s-o facă prin aceeași identificare biblică, pentru că nu există nici un verset din Vechiul Testament cu care să nu Se fi identificat în mod corect. El a fost atât de sigur de aceasta, încât a spus: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?*” (Ioan 8.46).

Noi știm cu toții că păcatul este necredința. Astfel, cel care nu crede, a fost deja osândit. Fumatul nu este păcat, furtul nu este păcat, minciuna nu este păcat și curvia nu este păcat. „Dar ce sunt acestea?” întrebați voi. Toate acestea sunt atributele necredinței. Dacă ai fi credincios, nu ai face aceste lucruri, dar pentru că le faci, dovedești că ești necredincios. Vedeți? Sunt doar două posibilități: ori ești credincios, ori ești necredincios.

Întotdeauna m-a intrigat faptul că un om care susține că are Duhul Sfânt poate nega Cuvântul lui Dumnezeu și să spună că nu este Adevărul absolut, când Cuvântul a fost scris chiar de Duhul Sfânt. Voi știți că dacă ar fi așa, El S-ar face pe Sine însuși mincinos, și așa ceva nu este posibil pentru că El a scris Scripturile și tot El stă în spatele lor și veghează ca să le împlinească.

Dacă vrem să știm dacă El este Același și astăzi, trebuie să mergem înapoi și să vedem cum a fost ieri. Aceasta este singura metodă adevărată de a afla cum este El astăzi: să mergem înapoi și să vedem cum a fost ieri. Vi se pare corect? (Adunarea spune: „Amin!”).

Desigur, putem începe cu o poveste lungă, dar nu vreau să vă țin prea mult pentru că mâine trebuie să veniți din nou, iar noi vrem să chemăm un rând de rugăciune. Dorința mea este să ascultați cu atenție mesajul acesta. Dacă am putea merge în trecut, ca să aflăm ce a fost El ieri, am putea vedea ce este și astăzi, pentru că Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci.

Noi am început să citim din Ioan 12.20 și vom continua tot cu Ioan. De fapt, am putea merge oriunde doriți în Scriptură, pentru că întreaga Carte este mărturia lui Isus Hristos; este descoperirea completă a lui Isus Hristos și nu se poate adăuga sau scoate nimic la Ea. Orice am încerca să-L facem noi: profet sau orice altceva, El este Emanuel. El nu a fost doar un Profet, ci a fost mai mult decât atât: a fost Dumnezeu - Profet. El nu a fost doar un om bun, un învățător sau un filozof, ci a fost Emanuel. Deși a fost toate acestea, El a fost mai mult decât atât. Înțelegeți?

În seara aceasta voi lua Ioan 1, iar mâine seară ne vom opri la o altă carte. Noi cunoaștem cu toții nașterea Lui din fecioară, cum Dumnezeu a umbrat-o pe fecioară și a creat o celulă de sânge din care L-a adus pe Fiul, pe Isus Hristos. Apoi, mai târziu, când era pe malul Iordanului, niciunul din oamenii care stăteau acolo, nu L-au văzut când Dumnezeu a coborât peste El în chipul unui porumbel, afară de Ioan. El era singurul care privea după aceasta, fiindcă Dumnezeu îi promisese că Îl va vedea.

Tu vezi numai ceea ce cauți, așa că dacă în seara aceasta ai venit aici pentru Hristos, Îl vei vedea. Dar dacă ai venit numai ca să critici, vei avea suficiente motive să o faci. Deci totul depinde de ceea ce cauți.

Ioan a zis: *„Eu nu-L cunoașteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”* (Ioan 1.33). El a spus aceasta după ce, în versetul 32, *„a făcut următoarea mărturisire: „Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El.”* După aceea, Isus a fost dus în pustie să fie ispitit, iar când S-a întors de acolo a început să Se roage pentru bolnavi.

Vedeți, Duhul lui Dumnezeu a venit peste El înainte de începerea slujbei Sale, așa că a putut spune: „...*Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.*” (Ioan 14.10). Și slujba Lui a început cu vindecarea bolnavilor prin rugăciune.

Dumnezeu vindecă prin multe feluri. Astfel, nu demult un medic m-a întrebat: „Care este părerea ta despre medicină, frate Branham?”

„Dumnezeu este singurul care vindecă, domnule, pentru că Biblia, care nu minte, spune: „*Eu sunt Domnul care te vindecă.*” (Exod 15.26). Dumnezeu vindecă prin medicină; Dumnezeu vindecă prin iubire; Dumnezeu vindecă prin înțelegere; Dumnezeu vindecă prin grijă; Dumnezeu vindecă prin rugăciune; Dumnezeu vindecă prin minuni. Dumnezeu vindecă prin toate acestea, pentru că El este Vindecătorul.”

Noi nu avem nici măcar un medicament care să creeze o celulă în trupul nostru ca să vindece. Putem scoate un dinte, putem tăia un apendice sau să scoatem o vezică biliară, dar cine vindecă? Dumnezeu. Nici o doctorie nu va crește țesuturi, ci doar Dumnezeu poate face aceasta; doar Viața construiește țesuturi, așa că Dumnezeu este singurul Vindecător.

Isus S-a dus să vindece bolnavii și El avea un ucenic care se numea Andrei. Aș vrea să fac o mică dramă pentru că sunt și câțiva copii. Văd chiar și o fetiță bolnavă și aș vrea să înțeleagă și ea.

Andrei a fost fratele lui Simon, care mai târziu a fost numit Petru, și înainte de a-L urma pe Isus fusese ucenicul lui Ioan. Ioan le spusese că trebuia să vină Mesia și era sigur că acest lucru avea să se întâmple în generația lui, de aceea nu s-a dus la nici o școală sau seminar. Slujba lui a fost mult prea importantă.

Dacă vreun preot ar fi înțeles că Ioan era cel care trebuia să-L anunțe pe Mesia și să-L prezinte lumii, ceilalți ar fi spus: „Doctore Ioan, nu crezi că fratele cutare si

cutare ar fi mai calificat ca să fie Mesia? El are un renume bun și trebuie să fie Mesia. De ce nu te duci să spui aceasta lumii?”

Dar vedeți voi, slujba lui era mult prea importantă ca să fie influențată de oameni. Astfel, s-a dus în pustie și a așteptat în „seminarul” lui Dumnezeu până când El i-a spus: „Acela peste care vei vedea Duhul Sfânt coborându-Se, este Cel pe care trebuie să-L anunți ca fiind Mesia.”

Andrei a crezut și fără îndoială, a venit înapoi și i-a spus de multe ori și lui Simon, dar acesta era cam încăpățânat. Scuzați-mi expresia, fiindcă nu vreau să credeți că fac un sacrilegiu, dar Petru era cam încăpățânat, iar în limbajul nostru de astăzi, a spus cam așa: „Oh, du-te înainte dacă vrei să asculți aceea.” Apoi, într-o zi Andrei a venit și i-a spus că l-a găsit pe Mesia.

Eu pot să-l văd pe Andrei cum l-a adus pe Simon înaintea Domnului Isus. Isus Se întorsese de curând din pustie și tocmai Își începuse slujba, așa că trebuia să Se legitimizeze. Astfel, de îndată ce Simon a ajuns în prezența Lui, Domnul Isus S-a uitat la el și i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa*” (care *tălmăcit înseamnă Petru*).” (Ioan 1.42). Spunea aceasta deși atunci se vedeau pentru prima dată. Simon a crezut imediat, și de atunci s-a numit Petru. De ce a crezut el?

Eu am citit o povestioară despre Iona, tatăl lui Petru, care a fost un bărbat credincios și și-a învățat băieții să creadă în Dumnezeu. Ocupația lor de fiecare zi era pescuitul, așa că se plecau pe genunchi și se rugau lui Dumnezeu să le dea o captură bună de pește ca să-și poată plăti datoriile și să-și procure pâinea de fiecare zi.

Într-o zi, înainte să moară, bătrânul lor tată a stat pe marginea bărcii și le-a zis băieților: „Fiilor, noi suntem evrei și credem că trebuie să vină Mesia. Eu am nădăjduit tot timpul că voi trăi să văd ziua când El Își va pune picioarele pe pământ, dar acum sunt bătrân și nu cred că voi mai apuca ziua aceea, pentru că

trebuie să plec. Băieți, să nu credeți că Satan va sta liniștit și va lăsa să vină Mesia cel așteptat fără să ridice mai întâi o mulțime de mesia falși. Aș vrea să vă amintiți de aceasta ca să nu fiți surprinși când veți vedea petrecându-se o mulțime de lucruri. Aș vrea să știți și să țineți minte că atunci când va veni Mesia, va trebui să fie identificat biblic de Dumnezeu.” Astăzi, noi avem nevoie de mai mulți tați ca acesta.

„El trebuie să fie Mesia despre care vorbește Scriptura. Noi l-am urmat pe Moise, marele profet care a condus poporul nostru afară din Egipt și i-am ascultat învățăturile. El ne-a vorbit în Deuteronom 18.15 despre Mesia și ne-a zis: *„Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!”*

Israel a fost învățat să creadă întotdeauna în profeți. Voi, învățătorii Bibliei, știți aceasta. Dar nici un profet nu putea fi recunoscut ca profet decât dacă ceea ce profetea se împlinea, pentru că Biblia spune: *„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.*

Dacă ceea ce va spune el se va împlini, să-l ascultați, dar dacă nu se va împlini, să nu vă fie frică de el.” (Numeri 12.6 – parafrizare). Deci, Moise i-a spus poporului că Mesia va fi un profet ca el, aceasta fiind o dovadă biblică.

Toți știm că Cuvântul lui Dumnezeu vine la profet și nu la preot, pentru că așa spune Biblia. De asemenea, știm că dacă este Cuvântul Domnului și profetul vorbește Adevărul, cuvintele lui se vor împlini. Identificarea lui este Cuvântul și Cuvântul este Dumnezeu. Astfel, dacă el spune un cuvânt și se împlinește, aceasta arată că Dumnezeu l-a ales în mod divin.

Știind aceasta, în lume s-au ridicat mulți cu tot felul de senzații și alte lucruri, dar credincioșii Bibliei nu puteau crede așa ceva, pentru că Mesia trebuia să fie un profet, și ei nu mai avuseseră nici un profet de patru sute de ani, de la Maleahi.

Simon, care primise o astfel de învățătură, a venit în prezența acestui Om despre care fratele său credea sincer că era Mesia. Și de îndată ce a ajuns în prezența Lui, a constatat că El nu știa doar care era numele lui, ci îl cunoștea și pe tatăl său. Nici nu-i de mirare că aceasta a scos toată nepăsarea din el, fiindcă știa că aceasta era adevărata identificare a lui Mesia: că El îi spusese: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*”

În Faptele Apostolilor 3, Biblia spune că acest bărbat era atât de needucat, încât nu știa să-și scrie nici măcar numele, dar cu toate acestea a fost atât de plăcut înaintea lui Dumnezeu, încât l-a făcut episcopul bisericii din Ierusalim și i-a dat cheile Împărăției cerurilor. De ce? Pentru că în acel pescar bătrân zăcea o sămânță hotărâtă mai dinainte, iar când a fost lovită de Lumină, a recunoscut că El era Mesia.

Aceasta este dovada că Petru posedă acea sămânță și că numele lui era în Cartea Vieții Mielului încă înainte de întemeierea lumii, când Mielul a fost junghiat în gândurile lui Dumnezeu. Astfel, de îndată ce a fost lovită de Lumină, sămânța aceea a venit la viață și l-a recunoscut pe Mesia.

Acolo mai era un bărbat care se numea Filip. Când a văzut ce s-a întâmplat, el s-a gândit: „Eu cunosc Scripturile și știu sigur că este El. Omul acela nu l-a văzut niciodată pe Simon, deci cum a știut cine era? Trebuie să fie Profetul!” și s-a dus după un prieten cu care avusese studii biblice încă din vremea când era copil. Prietenul lui se numea Natanael și avea o grădină cu măslini la cincisprezece mile de locul unde predica Isus. Pot să mi-l imaginez pe Filip mergând pe drum sărind de bucurie și strigând, pentru că aflase ceva real.

O, cum ar trebui să sară de bucurie și inima noastră când mergem pe coline prin câmpii, pe cărări sau printre națiuni! Ei nu mai avuseseră nici un profet de patru sute de ani, dar el aflase ceva, iar studiile biblice arătau că acest Mesia biblic este Profetul. Când a intrat în grădina lui Natanael, acesta se ruga sub copac. Ca un gentleman ce era, poate că Filip s-a oprit puțin ca să-l lase să-și termine rugăciunea, dar după ce s-a ridicat și s-a șters de praf, l-a strigat: „Natanael!”

Natanael s-a întors spre el și i-a zis: „Filip, prietenul meu, sunt bucuros să te văd!”

Poate Filip nici n-a avut timp să-l întrebe cum îi merge grădina cu măslini, nici ce-i face soția și copiii. Vedeți, mesajul era urgent, pentru că el văzuse ceva; văzuse că Scriptura îl identifica pe Mesia, și aceasta era chiar ceea ce căutau ei de ani și ani. Astfel, i-a zis lui Natanael: „*Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege și Prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. Vino să-L vezi și tu.*” Mesajul era urgent.

O, dacă am putea avea și noi acel simțământ că mesajul nostru este urgent și că nu avem vreme de prostii! Haideți să ducem mesajul la oamenii care au suferit persecuții și care sunt copiii părinților care stăteau cu tamburine pe stradă și mâncau porumb de pe marginea drumului ca să poată sponsoriza calea Evangheliei. Noi îl vedem pe Hristos printre noi, așa că haideți să-i spunem lumii cât putem de repede despre El, ca să-L găsească.

Spuneți-le: „Veniți să vedeți pe cine am găsit!”

Natanael era un adevărat teolog și îmi imaginez că i-a zis lui Filip: „Stai puțin, Filipe! La ce capăt de drum ai ajuns tu?” Stilul acesta de vorbire se folosește și astăzi. „La ce capăt de drum ai ajuns?” sau: „În ce fundătură?” Și a continuat: „Te știi un om cu scaun la cap și sensibil, deci cum vii alergând așa și-mi spui că Mesia este aici pe pământ?” Poate era mai bine dacă ar fi vorbit cu magii. Voi știți că magii erau iudei care studiau astronomia în Babilon. Când au văzut alinierea celor trei stele, ei au știut că Mesia era pe pământ, așa că au venit la Ierusalim strigând: „*Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui.*” (Matei 2.2). În vremea aceea nu aveau televiziune, radio, ziare sau alte mijloace de publicitate, așa că Filip a trebuit să meargă la Natanael să-i spună: „Vino și vezi!”

„Poate ieși ceva bun din grămada aceea de nazarineni?” i-a răspuns Natanael.

Știți ce cred eu? Eu cred că Filip i-a dat cel mai bun răspuns pe care l-ar fi putut da cineva. El n-a încercat să îi explice sau să intre în detalii, ci i-a zis: „Vino și vezi cu ochii tăi. Ia sulul care cuprinde Deuteronom 18 sub braț, urmează-mă și te vei convinge.”

Haideți să le ascultăm conversația în timp ce mergeau pe drum, fiindcă aveau de parcurs cincisprezece mile pe jos. Eu pot să-l aud pe Filip spunând:

„Uite, Natanael, conform studiilor biblice pe care le-am făcut, noi credem cu tărie că Mesia trebuie să fie Profetul Dumnezeu pentru că așa a spus Moise. Până la venirea acestui Profet noi trebuie să-l urmăm pe Moise, dar când vine El în scenă, ne va spune felul de viață pe care va trebui s-o ducem de atunci încolo. Atunci cine nu Îl va crede, va fi nimic.”

„De unde știi că Omul acesta este un profet?”

„Îl ții minte pe pescarul acela bătrân de la care ai luat pește în ziua aceea și care nu avea nici măcar atâta școală cât să știe să-și scrie numele pe chitanță?”

„Da, mi-l amintesc. Se numea Simon.”

„Fratele lui, Andrei, s-a dus la adunarea lui Ioan și acolo l-a auzit pe Ioan spunând că Omul acesta este Mesia. Noi știm că Ioan a fost un profet, așa că nu putea spune nimic greșit. El a anunțat: „Acesta este Mesia!” și a spus că a văzut semnul de deasupra lui. El l-a adus ieri și pe fratele său și de îndată ce acesta a intrat în prezența Lui, Isus a spus: „Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.” Nu m-ar surprinde dacă El ți-ar spune și ție cine ești, când vei intra acolo.”

„Oh, stai puțin! Eu trebuie să văd aceasta cu ochii mei.”

Și noi știm ce s-a întâmplat în ziua următoare. Când au ajuns acolo, erau adunați o mulțime de oameni, iar Isus le vorbea. Poate că unii stăteau în picioare, iar alții stăteau jos, nu știu, dar când au venit Filip și Natanael, Isus S-a întors spre Natanael și i-a zis:

„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”

Aceste cuvinte l-au surprins atât de mult pe acest bărbat, încât a zis: „Rabi, cum de știi aceasta despre mine? Eu nu Te cunosc și Tu nu m-ai văzut niciodată. De unde știi lucrul acesta?”

Și El i-a răspuns: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”*

Ce învățase acest ucenic, acest fiu al lui Dumnezeu? Că aceea era identificarea lui Mesia. Și ce a făcut el? Fără îndoială că Natanael a privit în jur și i-a văzut pe preoții lui stând acolo, dar cu toate acestea a alergat la picioarele lui Isus, a căzut cu fața la pământ și a zis: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”*

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea.”

Oh, dar acolo stătea preoțimea, clerul religios, și ei știau că trebuie să spună adunării ceva cu privire la aceasta, așa că trebuiau să facă ceva! Și știți ce au spus? „Omul acesta lucrează cu Beelzebul. Este doar un ghicitor și este stăpânit de un diavol!”

Atunci Isus S-a întors spre ei și le-a zis: „Vă iert pentru că spuneți aceste cuvinte împotriva Fiului omului, dar când va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucrări, un

singur cuvânt vorbit împotriva Lui nu va fi iertat nici în lumea aceasta și nici în cea viitoare!” În ce loc ne-a pus aceasta.

În timp ce răsfoim Scriptura aflăm că în Samaria se putea merge pe drumul către Ierihon. Ierihonul se află la poalele dealului, Ierusalimul este pe vârful lui, iar Samaria se află undeva în spate. Pentru noi este ca și cum am merge în California prin Little Rock. Ar însemna să faci un înconjur, dar El trebuia să meargă prin Samaria. De asemenea, aflăm că samaritenii sunt o rasă încrucișată de oameni.

Pe pământ sunt numai trei rase de oameni și ele se trag din Ham, Sem și Iafet. Dacă credem Biblia, ea spune că toți au ieșit din fiii lui Noe și s-au răspândit în toată lumea. Deci cele trei rase sunt: iudeii, neamurile și samaritenii. Cu cheile primite în ziua de Rusalii, Petru a deschis ușa pentru iudei, samariteni și neamuri. În felul acesta, Evanghelia a putut fi auzită de toate rasele din lume. El n-a mai fost auzit folosind o altă cheie, pentru că Evanghelia s-a deschis pentru toți.

Samaritenii erau jumătate iudei și jumătate dintre neamuri. Ei credeau în același Dumnezeu în care credeau iudeii și Îl așteptau pe Mesia.

Mesia vine numai pentru cei care-L așteaptă. Neamurile nu Îl așteptau și nici n-am văzut vreunul să-L primească atunci, pentru că aceasta este ziua noastră. În schimb samaritenii Îl căutau pe Mesia, așa că atunci când a fost pe pământ, a fost obligat să meargă la ei ca să Se identifice și înaintea lor așa cum a făcut-o printre iudei.

Oricine știe că Mesia s-a identificat cu profetul despre care a vorbit Moise și a spus că va fi trimis de Dumnezeu. Cine crede aceasta să spună „Amin!”. (Adunarea spune „Amin!”). Desigur.

El a fost Profetul identificat. Acesta a fost Isus ieri, iar dacă El este Același ieri, azi și în veci, înseamnă că și azi este Același Isus.

Din Biblie aflăm că pe la vremea amiezii, El a ajuns la Sihar. Ucenicii au plecat în cetate să cumpere mâncare, iar Isus a rămas lângă o fântână și îi aștepta.

Dacă ați fost vreodată în partea aceea, puteți să vă imaginați acea scenă cu fântâna în afara orașului. Fântâna mai există și astăzi, iar oamenii din oraș merg și iau apă din ea. Ei cară apa în niște vase mari pe care le poartă pe cap. Femeile pot duce un vas de nouăsprezece litri pe cap și câte unul pe fiecare șold și merg pe drum vorbind între ele, fără să verse nici măcar un strop. Eu nu înțeleg cum pot face aceasta, dar o fac într-un echilibru perfect. Ele merg așa pe drum și cară acele vase cu cincisprezece galoane (57 de litri) de apă, în timp ce vorbesc cu celelalte femei.

Cam pe la ora 11.00 sau 12.00, a venit să ia apă de la fântână o femeie rău famată. Ei aveau o roată pe care o învârteau și de care se agăța găleata cu ajutorul a două cârlige, după care era lăsată în fântână până ajungea la apă. Atunci găleata se întorcea într-o parte și se umplea cu apă, după care învârteau roata din nou și găleata era adusă la suprafață plină cu apă. Pe când se pregătea să coboare găleata în fântână, femeia a auzit o Voce care-i spunea: „Dă-Mi să beau!” iar când s-a uitat, a văzut un iudeu care stătea rezemat de zidul pe care creșteau plantele agățătoare. Părea a fi un Bărbat de vârstă mijlocie.

Eu cred că El arăta puțin mai bătrân decât vârsta pe care o avea, pentru că în discuția pe care a avut-o cu iudeii în Ioan 6, cu privire la apa și mana din pustie, a zis: „*Eu sunt Stânca din pustie.*”

Iudeii I-au zis: „*N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam!*” și într-adevăr avea numai treizeci, dar povara pe care o purta trebuie să fi fost atât de mare, încât I-a strivit partea umană și L-a încărunit. „*N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam? Acum știm că ești nebun.*” (Ioan 8.57).

Însă El le-a răspuns: „*Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.*” (v. 58). Ei se uitau doar la Om, însă Cel ce vorbea era în acel

Om. Acela era „Eu sunt” care a fost cu Moise în pustie, în Stâlpul de Foc.

Deci El arăta puțin îmbătrânit. Când L-a privit, femeia aceea a văzut un iudeu de vârstă mijlocie, dar probabil părea trecut de vârsta unui om cu care ea ar fi flirtat, așa că l-a zis: „Nu se obișnuiește ca tu, un iudeu, să ceri un favor de la mine, o femeie samariteancă.” Cu alte cuvinte, ea zicea: „Aici este separare rasială și nu avem nici un fel de legătură unii cu alții.”

După ce El i-a răspuns la acele cuvinte, ea a continuat: „Voi, iudeii, vă închinați în Ierusalim, dar noi ne închinăm pe muntele acesta,” și au continuat în felul acesta, vorbind despre cât era de adâncă fântâna și că El nu avea cu ce să scoată apă. Voi trebuie să mă credeți pe cuvânt cu privire la conversația pe care au avut-o și la ce a făcut El.

În Ioan 5.19, Isus a zis: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.”* Pe baza Cuvântului Său, și noi știm că El nu poate minți și să fie totuși Dumnezeu, El nu a făcut nici o minune până când Tatăl nu l-a arătat într-o vedenie ce trebuia să facă. *„...El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.”*

Astfel, Tatăl îi spusese să meargă prin Samaria, așa că El era acolo atunci când a venit acea femeie la fântână, iar ca să-i poată prinde duhul, a trebuit să discute cu ea. Și noi știm cu toții că după ce a aflat care era problema ei, i-a zis:

„Du-te și adu-l pe bărbatul tău aici.”

„Nu am bărbat,” a răspuns femeia.

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum

nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

Aș vrea să observați diferența dintre femeia aceasta și preoții educați care L-au numit Beelzebul.

De îndată ce El i-a spus acele cuvinte, ea a zis:

„Doamne, văd că ești proroc. Noi, samaritenii, cunoaștem Scriptura și știm că atunci când va veni Mesia, căruia I se zice Hristos, El va face aceste lucruri. El ne va spune aceste lucruri. (Vedeți?). Acesta este semnul lui Mesia! Tu trebuie să fii Profetul așteptat, pentru că Biblia spune că El va fi un Profet când va veni. Noi n-am mai avut de patru sute de ani un profet, dar știm că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri.”

Și Isus i-a zis: *„Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”*

Dacă acela a fost semnul lui Mesia atunci, El trebuie să aibă și astăzi același semn, pentru că este Același ieri, azi și în veci; dar acela nu a fost un semn pentru teologi, ci pentru credincioși.

Femeia aceea cunoștea Scriptura mai bine decât toți teologii aceia. Da, ea știa mai multe despre El decât mulți preoți de astăzi. Așa este. Da, domnilor. Ea L-a cunoscut. De ce? Eu cred că în ea locuia sămânța Vieții veșnice, iar când Lumina a strălucit peste ea, sămânța a recunoscut-o imediat.

Uitați-vă numai la preoții care trebuiau să știe toate acestea. Ei au zis: „Omul acesta lucrează cu Beelzebul!” dar Isus le-a răspuns: „Faptul că numiți Duhul lui Dumnezeu un duh necurat, nu vă va fi iertat niciodată.” Vedeți? Cel ce făcea toate acele lucrări era Duhul lui Dumnezeu, dar ei le-au numit un duh necurat. Preoții aceia s-au grăbit să dea un verdict fără să cerceteze Scripturile, de aceea El le-a

zis: „*Dacă M-ați fi cunoscut...*”

Dacă am ști în ce zi trăim, nu ar mai fi nici o confuzie cu privire la acest Mesaj și la Scripturile pe care încercăm să le aducem la oameni. O, dacă ar înțelege oamenii că suntem la sfârșitul timpului!

Lumina a atins-o pe femeia aceea micuță care se afla într-o stare jalnică. Ea citise Scripturile și știa ce a spus Cuvântul, iar când a văzut acel Cuvânt manifestat, a recunoscut imediat că trebuia să fie Mesia. Și dacă ea, care se afla în acea stare, a putut să-L recunoască, cu cât mai mult ar trebui s-o facem noi în seara aceasta; noi, care suntem o biserică născută din nou și umplută cu Duhul Sfânt, și care așteptăm venirea Lui? Ar trebui ca toate aceste scaune cu rotile să rămână goale și fiecare păcătos să se prăbușească la altar, fiindcă aceasta ar dovedi că El trăiește.

Priviți cum a alergat ea în oraș și le-a spus oamenilor de acolo: „*Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut...*” (Ioan 4.29). Poate ea le-a zis cam așa: „*Lăsați-mă să vă spun ceva, fraților. Nu este Acesta Mesia? Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Mesia?,*”

Isus a mers în cetate și Biblia spune că oamenii din acea cetate au crezut din pricina mărturiei acelei femei. El n-a mai repetat ce făcuse și nici n-a mai spus vreun cuvânt în această privință, pentru că era suficient. El era Cuvântul lui Dumnezeu dovedit; El era Dumnezeu, Mesia.

Isus a spus în Luca 17: „*Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și în ziua venirii Fiului omului.*” Țineți minte aceasta? Haideți să ne mai oprim la încă un verset din Scriptură.

Noi avem multe locuri din Scriptură în care El S-a identificat pe Sine însuși. Am putea să-l luăm pe orbul Bartimeu, pe femeia cu scurgerea de sânge, apoi scena de la poarta Frumoasă, unde era omul acela care avea o problemă de sănătate;

am putea merge prin toată Scriptura, începând de la Geneza, dar acum ne grăbim.

Isus S-a identificat în fața iudeilor și le-a dovedit că era Mesia, prin faptul că era Profet, așa-i? Acela a fost Isus ieri, pentru iudei. Neamurile nu Îl căutau, pentru că în vremea aceea eram niște păgâni închinători la idoli. Evanghelia nu a fost predicată la neamuri decât atunci când a fost deschisă de Petru în casa lui Corneliu, mult după plecarea lui Isus, iar mai târziu, după ce iudeii l-au întors spatele, Pavel a spus: „...fiindcă voi nu-l primiți și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri.”

Acum fiți atenți și nu lăsați să vă scape aceasta, fiindcă vă va ajuta. De ce nu a arătat El aceste semne înaintea neamurilor? El a făcut toate aceste lucruri înaintea iudeilor și a samaritenilor, dar nu a făcut-o nici măcar o dată înaintea neamurilor. Totuși, a făgăduit că o va face și înaintea lor și Dumnezeu nu Se poate schimba. Dacă El a făcut acel semn ca să Se identifice înaintea iudeilor și a samaritenilor, chiar înainte ca ei să fie tăiați de la Evanghelie, iar noi am avut deja două mii de ani de învățătură a Bibliei, înseamnă că și vremea neamurilor se apropie de sfârșit. Suntem la sfârșit. Dacă El ne-a lăsat să trecem prin învățătura prezbiteriană, baptistă, metodistă și așa mai departe, fără să se identifice pe Sine însuși printre noi, așa cum a făcut atunci, înseamnă că a făcut ceva greșit. Pe El nu-L interesează o persoană anume, ci a spus numai că va face aceasta.

Acum fiți atenți! „Cum a fost în zilele Sodomei.” Aceasta s-a întâmplat când neamurile din acea cetate au fost arse. Dar El a pomenit și de zilele lui Noe, din pricina moralei oamenilor. Observați neamurile înainte de distrugere: pe sodomiți și gomoriți, împreună cu orașele din jurul lor.

Avraam este simbolul bisericii duhovnicești libere, Lot este simbolul bisericii căldicele din Sodoma, iar sodomiții îi simbolizează pe necredincioși. Întotdeauna se găsesc trei categorii de oameni și noi le avem pretutindeni: credincioșii, căldiceii sau formalistii și necredincioșii.

Dumnezeu este desăvârșit în numărul „trei,” și așa cum Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt descoperirea unui singur Dumnezeu, tot așa, neprihănirea, sfințirea și botezul cu Duhul Sfânt fac parte dintr-o singură naștere duhovnicească, în timp ce apa, sângele și duhul fac parte din nașterea firească. Vedeți? Totul este desăvârșit. Nu avem timp acum, pentru că altfel am putea intra în numerologia lui Dumnezeu și am vedea cât este El de desăvârșit, cum va fi venirea Lui și așa mai departe.

În timpul acestui studiu vom afla cine este Mesia. Isus a spus: *„Cum a fost în zilele lui Noe... și în zilele lui Lot.”* Astfel, Avraam aștepta un fiu făgăduit, iar noi așteptăm același lucru. Biserica chemată afară simbolizează poporul născut din nou și separat de lume. Ei nu sunt în Sodoma, ci sunt chemați afară și puși deoparte. Ei posedă promisiunea venirii Fiului făgăduit.

Avraam stătea în câmp deschis, dar Lot se afla în cetate și probabil ajunsese un om cu vază acolo, primar, judecător sau ceva de felul acesta. El a ajuns cineva mare, iar doamna Lot își tăia părul și îl aranja bufant. Ea făcea tot ce-i poftea inima, între acei sodomiți, dar Sara nu era așa. Eu trebuie să apun aceasta, fraților. Soția lui Lot era o femeie foarte populară și nu voia să se lase de acele lucruri, dar Sara stătea lângă bărbatul ei. Ea a fost chemată afară și pecetluită de făgăduința că avea să primească o vizită din partea îngerului. Urma să vină un fiu. Sara este simbolul bisericii de astăzi care este chemată afară din Sodoma, are promisiunea venirii Fiului făgăduit și își concentrează atenția asupra promisiunii date.

Și ce s-a întâmplat? Avraam și-a ridicat privirea și când s-a uitat a văzut trei bărbați. Ați observat că atunci când i-a văzut, el a zis: *„Doamne,... nu trece, rogu-Te, pe lângă robul Tău.”* Deși erau trei bărbați, el a spus: „Doamne,” la singular, dar când Lot i-a văzut pe cei doi îngeri, a spus: „Domnii mei...”

Avraam știa ce spune. El a zis: „Domnul meu,” deși erau trei bărbați, pe când Lot a văzut doi și a spus: „Domnii mei.”

Deci, El a spus: „Doamne,” și ei s-au oprit. Voi știți conversația care a avut loc.

Lot era în Sodoma, iar cei doi îngeri s-au dus acolo ca să predice Evanghelia și să-i cheme pe cei drepți afară dintre necredincioși. Ei nu au făcut minuni, ci i-au orbit, pentru că predicarea Cuvântului îi orbește pe cei necredincioși. Acesta este un simbol desăvârșit pentru Billy Graham care predică pentru lumea modernă.

Ați observat că dintre toți oamenii importanți pe care i-am avut în lume, de la Isus încoace: Sankey, Moody, Calvin, Finney, Knox și așa mai departe, niciunul nu a avut numele terminat cu terminația „**ham**” ca numele lui Abrah**am** (Avraam în limba română), în afară de Gra**ham**. Dacă observați, numele „G-r-a-h-a-m” este format din șase litere, în timp ce „A-b-r-a-h-a-m” este format din șapte. Noi nu am mai avut de atunci niciunul ca acesta, dar Sodoma are acum un mesager care spune: „Ieșiți afară din ea!” Da, Dumnezeu a trimis omul potrivit, pe Billy Graham, ca să-i cheme afară din Sodoma. Ei au primit semnul predicării Evangheliei. Fratele nostru scump, Billy Graham, aduce lumii mesajul salvării: „Ieșiți afară din Sodoma!” Așa este. Numele lui se termină în „ham” care înseamnă „tatăl popoarelor sau națiunilor.” Dar acolo era și un Mesager care a rămas cu Avraam. Țineți minte că doar cu câteva zile în urmă, numele lui fusese Avram, iar al Sarei, Sarai. Deci, numele lui ar fi trebuit să fie Avram, nu Avraam, dar Bărbatul care a stat lângă el și i-a vorbit, i-a zis: „*Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?*”

Femeile din vremea aceea nu erau ca femeile de astăzi, care fug repede și se bagă în problemele soțului lor, ci stăteau în spate, în cort, unde le era locul.

Și Bărbatul a zis: „*Unde este nevastă-ta, Sara?*”

Priviți ce spune Biblia. Avraam a răspuns: „*Este în cortul de la spatele Tău.*” Îngerul era cu spatele spre cort.

Îngerul acela era un Om, pentru că a mâncat carne de vițel, pâine, unt și a băut lapte de vacă. Așa este. El a mâncat și a băut cu Avraam, în timp ce a luat niște buruieni și a alungat muștele care voiau să se așeze pe El.

La un moment dat, El a zis: „Avraame, *Eu* (pronume personal) *te voi vizita la anul pe vremea aceasta, când promisiunea se va împlini.*” Cine era Acela?

Sara, care trăgea cu urechea, a început să râdă în sinea ei, zicându-și: „Eu, o bătrână de nouăzeci de ani să mai am poftă cu soțul meu care este și el bătrân?” Dar Îngerul și-a întors privirea spre cort și a zis: „*De ce a râs Sara?*” Amin.

Fiți atenți! Când Îngerul a plecat, Avraam L-a numit „Elohim.” Noi știm cu toții că acolo unde scrie cu litere mari „DOMNUL”, din greacă se traduce „Elohim”, care înseamnă „Cel ce există prin Sine însuși,” „Cel Atotputernic” care este IahVeh Dumnezeu. Glorie!

Odată, cineva mi-a zis: „Vrei să spui că Acela a fost Dumnezeu?”

„Avraam a vorbit cu El și L-a numit Dumnezeu. Eu cred că el trebuia să știe aceasta.” Oh, sunt atât de fericit să cunosc un astfel de Dumnezeu!

Ce a făcut El? Voi știți că noi suntem făcuți din șaisprezece elemente diferite: petrol, lumină cosmică, potasiu, calciu, etc. Astfel, El a zis: „Am auzit despre păcatele lor, așa că voi merge acolo și voi vedea cu ochii Mei. Vino aici, Gavril!” Apoi a luat o mână de lumină cosmică, a suflat în felul acesta (fratele Branham suflă) și a intrat în acel chip. El și-a făcut un trup pentru că este Dumnezeu. Sunt atât de bucuros să aflu că poate face aceasta, fiindcă, dacă într-o zi oasele mele vor putrezi și nu voi fi nimic altceva decât lumină cosmică, El îmi cunoaște numele și mă va chema, iar eu voi apărea într-un trup asemenea trupului Său. Acesta este Dumnezeul nostru, iar Avraam L-a numit Elohim.

Observați că Isus a spus: „*Cum a fost în zilele lui Lot, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.*” Mesagerii vor fi în Sodoma, iar Biserica chemată va primi un semn. Ce fel de semn va fi acela? Dumnezeu manifestat în trup omenesc. Glorie! Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Acesta este un semn pentru biserica dintre

neamuri, pentru că acum este timpul nostru. Este făgăduința lui Dumnezeu pentru noi. Noi am putea sta ore în șir și să dovedim că acesta este Adevărul. Acesta este timpul. Noi am ajuns la sfârșitul timpului și aici se află ultimul semn care este arătat.

Cartea Apocalipsei spune că în zilele bisericii Laodicea, îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui și atunci se va sfârși taina lui Dumnezeu. Noi trăim chiar acum în zilele bisericii Laodicea care este leneșă, moale și căldicică, așa cum este și starea bisericii pentecostale, în fața căreia Dumnezeu a arătat fiecare dar pe care îl putea arăta.

Aceasta îmi amintește de o doamnă din Louisville, pe care am întâlnit-o nu demult. Ea avea un băiat mic pe care îl plimba pretutindeni și îi arăta tot felul de jucării, dar copilul stătea nepăsător și privea în gol. Oamenii se uitau la ea, pentru că a început să strige. Câteva femei s-au apropiat de ea și au întrebat-o ce s-a întâmplat, iar femeia le-a răspuns:

„Băiatul meu este blestemat. El nu dă importanță unui lucru, așa cum fac alți copii de vârsta lui. L-am dus la doctor, dar deși doctorul a spus că este mai bine, nu este așa, pentru că deși scutur jucăria aceasta înaintea lui, stă acolo și privește în gol. Orice copil ar recunoaște obiectul acesta ca fiind o jucărie și ar încerca s-o ia, dar el nici nu o ia în seamă.”

La fel se întâmplă și cu biserica pentecostală. Dumnezeu le-a trimis un Oral Roberts și așa mai departe, și a scuturat tot felul de daruri în fața bisericii: Și-a turnat Duhul Sfânt, a vorbit în limbi, a tălmăcit, a dat daruri de prorocie și a făcut o mulțime de lucruri.

Dar acum, a venit timpul ca Isus Hristos să Se identifice pe Sine însuși printre oameni, acesta fiind ultimul semn care va fi arătat înaintea lor. Țineți minte că la puțin timp după ce Dumnezeu S-a manifestat în trup omenesc, a venit focul și a nimicit neamurile, iar Biblia spune că „*așa cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va*

fi și la venirea Fiului omului.”

El S-a identificat pe Sine însuși ca Mesia iudeilor, prin faptul că le-a descoperit gândurile inimii, le-a spus cum se numeau și alte lucruri din viața lor. Astfel, ei au știut că El era Profetul pe care Domnul Dumnezeu făgăduise că-L va ridica, iar cei adevărați, care au fost hotărâți mai dinainte să vadă aceasta, au văzut.

Dacă în inimă nu se găsește nimic care să-L primească, atunci nu este nimic. Cum poți scoate sânge dintr-o ridiche, dacă acolo nu este sânge? Și cum ar putea crede un om, dacă acolo nu este nimic cu care să creadă? Dar dacă Duhul Sfânt este acolo, El va prinde repede acel Cuvânt. Vedeți? El Îl va prinde repede.

Domnilor, noi vrem să-L vedem pe Isus, pentru că El a făgăduit că Se va identifica pe Sine însuși printre noi la fel cum a făcut-o înainte. Poate ziceți: „Dar cum Se poate identifica?”

„Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea; dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi...” Duhul Sfânt care vorbește în limbi și le tălmăcește, este Același Isus Hristos care te mântuiește și care vine.

(Cineva vorbește în limbi și altcineva dă tălmăcirea). Slăvit să fie Domnul! Ați observat aceasta? El a tot spus: „Veniți afară! Veniți afară!” Ei bine, voi auziți aceasta.

Biblia vorbește despre vorbirea în limbi și despre tălmăcire, și dacă este o vorbire în limbi cu tălmăcire, avem o prorocie. Așa este, nu-i așa? Este o prorocie.

Veniți afară! Se pare că Domnul vă dă o șansă, ceva ce nu ați mai văzut înainte, ceva ce are în gând să facă. Haideți să credem aceasta din toată inima.

Când am fost cu Billy în ultima călătorie din India, am citit în ziar că cutremurul trebuia să se sfârșească. Vedeți voi, în India nu sunt garduri din plasă, așa cum avem noi aici, ci sunt zidite din piatră. Ei sunt foarte săraci. Păsările își fac cuiburi în acele pietre, iar vitele și oile vin în timpul zilei să se ferească de razele puternice ale soarelui și să se răcorească puțin, dar la un moment dat au observat că vitele nu mai veneau acolo, ci stăteau în câmp, iar oile se îngheșuiau una într-alta, sprijinindu-se și făcându-și umbră una alteia. Păsările au zburat și ele de pe lângă garduri, dar oamenii nu au știut ce avea să urmeze. Curând după aceea, a început un cutremur puternic care a surpat acele ziduri. Apoi păsările s-au întors înapoi și au început să-și construiască din nou cuiburile în acele grămezi de pietre, iar vitele s-au întors și ele.

Priviți numai dacă El nu este Același Dumnezeu care le-a avertizat pe acele animale să intre în arcă, în zilele lui Noe. Și dacă Dumnezeu a putut să folosească instinctul păsărilor și a vitelor ca să le avertizeze să plece de lângă acele ziduri care urmau să se dărâme, cu cât mai mult îi avertizează El astăzi pe copiii Săi, să se dea la o parte de lângă aceste ziduri ecleziastice care se vor dărâma într-una din aceste zile, pentru că venirea Domnului este aproape. Haideți să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, simt că este timpul să mă opresc, pentru că trebuie să vorbești Tu, Tată. Eu am încercat să le spun oamenilor și să le dovedesc cu Scriptura, că Tu Te-ai identificat ca fiind Același ieri, azi și în veci. Îmi amintesc că Tu ai spus în Ioan 14.12 că *„Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.”* Cum ar putea să facă alte lucrări, Tată? Dacă am lua viața unui păr și am pune-o într-un piersic, ar rodi pere pentru că posedă viața părului. Tată ceresc, dacă Viața a fost în Hristos, atunci Duhul care a fost în El va fi și în noi și ne va face purtătorii acestei mărturii. Dacă El este Vița, iar noi suntem mlădițele, Viața vine de la Viță. Doamne, îngăduie să fim mlădițe în seara aceasta. Noi știm că nu Vița este purtătoarea roadelor; Ea S-a dus, dar a venit înapoi în forma Vieții, și acum cele care poartă roadele sunt mlădițele. Tu ai spus: *„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”* (Marcu 11.23). Oh, Dumnezeule, aceasta este o făgăduință mare: *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”* (Ioan 15.7).

Oh, Doamne, biserica are o făgăduință și o răscumpărare atât de mare și ne dăm seama că nu suntem și nici nu vom fi vreodată vrednici de aceasta. Noi nu ne putem baza pe vrednicia noastră, ci privim la Jertfa noastră, care este Domnul Isus. El este Cel în care suntem ascunși în seara aceasta și ne odihnim pe făgăduința Lui binecuvântată, pe Cuvântul Lui. Acolo este adăpostul nostru: sub Stânca veșnică și neclintită a Cuvântului lui Dumnezeu. Chiar acolo își ocupă credința poziția și nu poate fi mișcată de nimic. Este dovedit că moartea nu o poate scutura și mormântul nu o poate ascunde.

Astfel, El S-a ridicat a treia zi, și pentru că Cuvântul lui Dumnezeu spune: *„Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.”* (Psalmul 16.10), mormântul nu L-a putut ține.

Oh, Dumnezeule, Acesta este Cuvântul Tău, de aceea Te rugăm să-L faci să Se manifeste în seara aceasta. Tu ești Cuvântul, și Te rugăm să îngădui să fie vorbite cuvintele pe care le-ai făgăduit. Magii au văzut cele trei stele aliniat, iar după cum vedem noi astăzi, cele trei atribute ale lui Dumnezeu S-au canalizat într-unul singur, așa că sunt una. Noi vedem toate aceste semne mărețe care apar pe pământ și vedem identificarea Fiului lui Dumnezeu care Se arată în Trupul Bisericii Sale ca să-I continue lucrarea. Dumnezeule, fă ca inimile oamenilor să tremure și păcătoșii să se cutremure, astfel încât în seara aceasta să aibă loc atât o vindecare a trupului, cât și a sufletului, iar bărbații și femeile de pretutindeni să se separe de necredință și să se încreadă în Dumnezeul Cel Viu.

Ca slujitor al Tău, mă încredințez atât pe mine, cât și această biserică, în mâna Ta, Doamne, fiindcă îmi dau seama că oricât m-ai unge cu Duhul Tău, dacă oamenii nu cred, nu se poate face nimic. Noi trebuie să lucrăm împreună într-o unitate de credință în Dumnezeu și spre onoarea Cuvântului lui Isus Hristos, ca să primim ceea ce cerem.

Astăzi se pune întrebarea: „Domnilor, noi vrem să-L vedem pe Isus?” Tată, Tu ai făgăduit că vei fi cu noi, de aceea Te așteptăm să vii printre noi, Doamne, și Te rog să faci aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Astăzi am dat numere de rugăciune de la unu la o sută, așa-i? Ei bine, noi trebuie să luăm fiecare caz, unul câte unul, așa că vă vom chema în felul acesta. Dacă sunteți șchiopi sau paralizați și nu vă puteți ridica, unii dintre frații de aici vor veni și vă vor aduce pe platformă ca să ne rugăm pentru voi.

Unde este numărul 2? Dar numărul 3? Ridicați-vă în picioare. Haideți mai repede! Doamna aceasta are numărul 3? Ei bine, mergeți acolo. Să vină aici Billy sau altcineva. Cine are numărul 4? Acolo în spate. Bine, doamnă. Numărul 5? Veți fi chemați unul câte unul. Ce număr aveți, domnule? Cineva a făcut o greșală, pentru că aici este un bărbat care are numărul 3. Cine are numărul 4? Haideți și cei cu numerele 5,6,7,8,9,10. Haideți repede, pentru că nu vom petrece mult timp așa. Unul dintre frați să vină aici ca să mă ajute cu numărătoarea. Unde este numărul 9? Poate a ieșit afară pentru că am predicat cam mult.

Să ridice mâna cel cu numărul 10, ca să-l putem vedea. În ordine. Numărul 11. Vino aici! Cine are numărul 12? Vino aici, Doamnă. Numele 13 și 14. Cine are numerele 15, 16, 17?

Noi nu suntem într-o arenă și vă chemăm unul câte unul, așa că nu trebuie să vă înghesuiți și nici să vă împingeți ca la o cursă, ci trebuie să veniți în ordine și cu respect.

Unde este numărul 16? Doamna aceasta are numărul 16? Bine. Urmează numerele 17 și 18. Ei bine, vom începe imediat din partea aceasta. În ordine.

Câți dintre cei care nu aveți numere de rugăciune sunteți bolnavi? Ridicați mâna. În ordine.

Câți dintre bolnavii de aici nu mă cunosc și știu că nici eu nu îi cunosc pe ei? Ridicați mâna. Sincer să fiu, eu nu văd pe nimeni cunoscut. S-ar putea ca voi să mă cunoașteți și sper să nu rănesc pe nimeni dacă spun că nu văd pe nimeni cunoscut,

poate în afară de bărbatul acesta plinuț. Ți-am uitat numele, dar cred că ești din Missouri și vii din când în când la Tabernacol.

Voi știți că Dumnezeu este atât pe platformă, cât și în sală. Cred că nu cunosc pe nimeni aici, după nume sau altfel, poate în afară de fratele Moore și cred că în spate este și tatăl lui. Așa este. De asemenea, este băiatul care înregistrează, Jim Maguire, care stă aici. Ei sunt singurii pe care-i cunosc. În ordine.

În timp ce se formează rândul, am să vă mai spun o istorioară despre Domnul nostru Isus Hristos. Câți dintre voi știu că Biblia vorbește despre o femeie care avea o scurgere de sânge și nu fusese chemată în rândul de rugăciune? Ea nu avea număr de rugăciune, dar avea credință, și aceasta a fost ceea ce L-a atins pe Dumnezeu. Noi știm că ea s-a strecurat și s-a atins de marginea hainei Lui, în timp ce Isus mergea pe drum.

Știați că hainele palestiniene sunt largi și atârnă liber? El purta o haină lungă, ca un halat, care se umplea de praf în timp ce umblau, iar pe dedesubt avea o altă haină care-i proteja trupul de praf. Femeia l-a atins cu degetele doar marginea hainei, dar Isus s-a oprit și a întrebat: „*Cine M-a atins?*” În jurul Lui erau o mulțime de oameni care se îmbulzeau și-L atingeau, zicând: „Bună, Rabi, Tu ești Profetul din Galilea? Suntem bucuroși să te avem printre noi!”, sau: „Ce mai faci, Rabi?”

Biblia spune că Petru l-a mustrat, atunci când El a întrebat: „*Cine M-a atins?*” Cu alte cuvinte, el l-a zis: „Este ciudat ca un Om de valoarea Ta să întrebe cine L-a atins. Chiar acum când vorbesc cu Tine, sunt vreo cincizeci de mâini care Te-au atins deja. Deci, cum poți întreba: „*Cine M-a atins?*” Doamne, dacă gândim logic, întrebarea Ta nu sună deloc bine, așa că n-ar trebui să întrebi așa ceva.”

Însă Isus i-a răspuns: „*Din Mine a ieșit o putere.*” Vedeți, atingerea femeii era de altă natură, era atingerea credinței. Puterea înseamnă tărie: „Cineva M-a atins prin credință și Eu am slăbit în putere.”

El n-a putut simți atingerea ei în mod fizic. Ea l-a atins haina, dar între El și trupul Său era mai mult spațiu decât am eu între mine și haina mea. La fel s-a întâmplat și cu orbul Bartimeu, care era la o depărtare de o sută de metri de El și a strigat: „*Isuse, Fiul lui David...*” Oamenii din jurul Lui strigau: „Am auzit că ai ridicat pe cineva din morți. Noi avem aici un cimitir plin cu morți, așa că vino și ridică-i, apoi Te vom crede!” Vedeți? Acolo erau criticii.

Isus nu l-a auzit pe Bartimeu când l-a strigat, dar a fost oprit de credința lui. Da, credința a făcut aceasta.

La fel a fost și în cazul acestei femei: credința ei l-a oprit, iar El a privit în jur, în acea mulțime, până când a găsit-o, iar atunci i-a spus care era problema ei și a adăugat: „*Credința ta te-a mântuit.*” Este adevărat? Era doar o femeie mică și neînsemnată, dar a fost vindecată. Ce a făcut femeia? Ea nu l-a atins direct pe El, ci l-a atins pe Dumnezeu prin El. Eu știu că predicatorii știu aceasta, deoarece în cartea Evreilor scrie că Isus Hristos este Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre, este adevărat?

Câți dintre cei din audiență știu aceasta? Ei bine, și dacă El este Marele Preot, atunci este Același Mare Preot care a fost întotdeauna, pentru că Biblia spune că „...este... un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos.” (1Timotei 2.5). Și dacă El este Același ieri, azi și în veci, iar tu îl atingi în același fel în care l-a atins ea, nu va reacționa în același fel în care a reacționat atunci? Sigur că da.

Singurul lucru pe care trebuie să-l faci, este să îl atingi. Nu trebuie să-i atingi pe vreunul dintre acești frați sau pe mine, pentru că noi suntem doar oameni. Tu îl atingi pe El, credința ta îl atinge pe El, iar El își va folosi slujitorul și va face același lucru pe care l-a făcut întotdeauna, pentru că este Același și azi și în veci. Credeți aceasta?

Acum aș vrea să-mi acordați întreaga voastră atenție și fiecare să stea la locul lui

și să se roage.

Este minunat să poți veni aici și să predici o Evanghelie care poate face ca oameni care odată au fost bețivi, jucători de jocuri de noroc, prostituate și orice altceva, să vină de pe străzi, să stea în locurile cerești în Isus Hristos, și să simtă inspirația Duhului care te ridică într-o asemenea stare încât te pierzi și strigi: „Amin! Aleluia!” și-I aduci laude lui Dumnezeu. Acesta este un lucru minunat.

Eu nu văd nici o persoană cunoscută în rândul acesta de rugăciune, dar aș vrea să ridicăți și voi mâna dacă sunteți străini față de mine și nu mă cunoașteți. În ordine. Cred că au fost toți, pentru că nici eu nu cunosc pe nici unul dintre ei.

Dacă cineva crede că ceea ce fac este greșit, îl invit să vină să-mi ia locul. Vedeți? Cât timp nu poți face la fel, să nu spui nimic. De altfel, Isus a spus: „*Și dacă Eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot?*” Cu alte cuvinte: „Au ei o cale mai bună?”

Noi am avut un timp când am crezut cu toții că trebuie să ne punem mâinile peste bolnavi. Acest lucru este în ordine, dar frați predicatori, puteți să vă notați că aceasta a fost doar o tradiție iudaică. Înțelegeți?

Astfel, Iair a zis: „*Fiica mea adineaori a murit; dar vino de pune-Ți mâinile peste ea, și va învia.*” (Matei 9.18), însă romanul, care era dintre neamuri, a zis: „*Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu; ci zi numai un cuvânt, și robul meu va fi tămăduit.*” (Matei 8.8). Nu este așa? Pentru neamuri este Cuvântul vorbit. Noi ar trebui să fim la fel ca acel roman care a crezut pentru că a văzut că Isus Hristos este Cuvântul. El a spus: „*Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași, și zic unuia: „Du-te!”, și se duce; altuia: „Vino!”, și vine; și robului meu: „Fă cutare lucru!”, și-l face.*” (Matei 8.9). Ce a înțeles el? Că orice boală și neputință se află sub autoritatea lui Isus Hristos. Da, domnilor, El are autoritate.

Astfel, dacă Îl auzim vorbind, aceasta dovedește că El este cu noi. Cu cât mai mult ar trebui ca voi, neamurilor, să știți că El este în seara aceasta printre noi și ne poate atinge. Să nu spuneți: „Fratele Branham și-a pus mâinile peste mine; fratele Roberts sau oricine altcineva!” ci spuneți, prin credință în Fiul lui Dumnezeu: „Te accept, Doamne Isuse, și pentru că știu că ești aici, Te rog să mă vindeci.”

Veți crede dacă El Se va identifica pe Sine și va dovedi prin Evanghelie că este aici la fel de mult ca atunci când a fost pe pământ? Eu v-am dovedit că acesta este semnul identificării Lui, care a fost făgăduit pentru zilele din urmă. Noi am văzut că biserica a trecut prin mesajul lui Luther, al lui Wesley și cel pentecostal, iar acum a ajuns la capăt. Noi suntem în epoca Laodicea, epoca sodomită. Slujba a intrat în toate ungherele Cuvântului și cred că au fost vorbite deja toate tainele lui Dumnezeu. Acum are loc identificarea lui Hristos printre copiii Săi; a lui Dumnezeu care lucrează într-un trup uman.

Vreau să știți că nu contează cât de mult mă unge El pe mine, pentru că trebuie să fii uns și tu ca să crezi. Tu ești cel care trebuie să-L atingă, dar noi doi formăm împreună o unitate. Eu nu te cunosc pe tine și tu nu mă cunoști pe mine, dar tot ce trebuie să faci este să crezi împreună cu mine, pentru că atunci Dumnezeu ne va lua pe amândoi în mâna Sa. Acesta este Dumnezeu.

Biblia spune: „Dacă... toți ar vorbi în alte limbi, și ar intra și din cei fără daruri sau necredincioși, n-ar zice ei că sunteți nebuni?”

Dar, dacă toți prorocesc, și intră vreun necredincios sau vreunul fără daruri, el este încredințat de toți, este judecat de toți.

Tainele inimii lui sunt descoperite, așa că va cădea cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu și va mărturisi că, în adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru.” (1Corinteni 12.23-25). Eu Îi sunt recunoscător pentru că am trăit îndeajuns de mult ca să ajung ziua în care să văd o Biserică chemată afară.

Țineți minte că semnul nu s-a dus nici în Babilon și nici în Sodoma, unde erau acele grupări organizate care continuau cu lucrurile lor, ci a mers la cei chemați afară.

Acesta este Domnul Isus Hristos în forma Duhului Sfânt, mișcându-Se printre copiii Săi și făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost aici pe pământ și S-a identificat cu Mireasa, nu cu biserica.

Este o mare diferență între biserică și Mireasă. Eu nu vreau să vă predic o învățătură, pentru că nu obișnuiesc să fac aceasta, dar după umila mea părere, cred că biserica intră în necazul cel mare, de sub Pecetea a șasea, care o va curăța. Așa este. Însă Mireasa nu va intra în necaz, pentru că ea va fi răpită înainte de începerea aceluși timp. Eu cred că acum este perioada în care ea este chemată afară.

Iertați-mă, fraților, pentru că nu ar trebui să predic aici o învățătură, dar dacă voi aveți o altă părere cu privire la problema aceasta, faceți ca atunci când mâncați plăcintă cu cireșe și găsiți un sâmbure: aruncați sâmburele și continuați să mâncați plăcinta. Vedeți? Așa este. În ordine.

Aceasta este partea în care unii dintre noi fac greșeala să creadă că Mireasa va trece prin necaz, în timp ce alții cred că desigur, biserica va trece prin necaz, cea care se află în Babilon, acolo jos, în Sodoma. Dar Mireasa este chemată afară și stă în așteptarea Fiului făgăduit. Așa este. Da, domnilor. Aici este locul în care se fac semnele, și nu acolo jos, în denominațiuni. Semnul se face printre cei aleși.

Eu vă spun înaintea lui Dumnezeu, care este Judecătorul meu, că în acest rând de rugăciune nu este nici o persoană pe care să o cunosc. În afară de persoanele pe care le-am numit mai înainte, nu cunosc pe nimeni altcineva, și vă spun aceasta cu Biblia în față.

Eu v-am spus că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, dar eu nu sunt un

teolog sau un predicator ca păstorii de aici, care sunt unși să predice acest lucru. Chemarea mea este să-L las pe Dumnezeu să plutească printre poporul Său, prin ungera Duhului Sfânt pe care am primit-o.

Dacă în seara aceasta El Se va arăta printre copiii Săi, conform făgăduinței Sale care spune: *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea. Necredincioșii nu Mă vor vedea (pentru că ei sunt în Sodoma), dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi (vedeți?). Și lucrările pe care le fac Eu, le vei face și voi; ba altele chiar mai mari decât acestea.”*

Eu știu că în Biblia King James scrie: „mai mari”, dar dacă luați versiunea traducerii paralele din greacă, Emphatic Diaglott, veți vedea că acolo nu scrie așa. În versiunea King James scrie: „mai mari,” dar tu nu poți face lucrări mai mari decât El, pentru că El a făcut tot ce era de făcut: a vindecat bolnavi, a înviat morți, a oprit furtuna, etc. *„Veți face lucruri mai mari decât acestea.”*

Acolo El era reprezentat de o singură persoană, Isus Hristos, dar acum Dumnezeu este în Biserica Sa de pretutindeni, și El a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12). El va veni în forma Duhului, Tatăl-Duhul, Același Stâlp de Foc care a condus copiii lui Israel prin pustie și care a locuit în Isus Hristos. Noi știm că El S-a dus la Dumnezeu, așa cum este scris: *„Căci Eu vin de la Dumnezeu și Mă întorc la Dumnezeu.”* (Ioan 13.3).

Și observați ce s-a întâmplat după ce a făcut aceasta: Saul din Tars a fost lovit de acea Lumină, și așa cum am spus și aseară, el a știut că era Domnul. Astfel, a întrebat:

„Cine ești Tu, Doamne?” Și Domnul a zis: *„Eu sunt Isus...”* (Fapte 9.5). Vedeți? Același Stâlp de Foc, aceeași Lumină care a fost în Isus Hristos, este acum în mijlocul Bisericii Mireasă și face aceleași lucrări prin ea. Credeți aceasta? (Amin).

Fie ca Domnul Dumnezeu să vină și să dovedească ceea ce v-am spus despre El. El mi-a vorbit despre toate acestea atunci când L-am întâlnit acolo sus. Acum stau în fața a trei sute și ceva de oameni, dar am stat și în fața a jumătate de milion de oameni și am făcut această provocare în lumea întreagă. El este Dumnezeu, și nu este vorba de ceea ce spun eu, ci de ceea ce spune El, pentru că este Cuvântul Lui.

Aș vrea să stați respectuoși dacă va veni El și vor avea loc toate aceste lucrări. Dar dacă nu se va întâmpla aceasta, eu nu pot face nimic altceva decât să-mi pun mâinile peste bolnavi, să mă rog pentru ei și să merg acasă. Aceasta este tot ce pot face eu, pentru că sunt doar un om, doar fratele vostru. Înțelegeți?

Dumnezeu este Cel ce primește închinarea, iar voi puteți să-L lăudați oricât de mult doriți. Duhul Sfânt trebuie să facă ceva deosebit, dar voi să nu faceți fotografii și să nu folosiți blitz-uri cu lumini, pentru că aici este prezentă o Lumină. Câți dintre voi ați văzut fotografia cu Lumina aceea? Ea este expusă la Washington D.C. În ordine.

Acum să fim respectuoși. Aș vrea ca voi, cei de la spatele meu, să vă rugați, pentru că eu privesc la audiență și este posibil ca mâine seară să încerc să procedez în felul acesta. Numai Dumnezeu a făcut această făgăduință și tot numai El Se poate identifica la fel ca atunci. „Domnilor, noi vrem să-L vedem pe Isus!” Nimeni nu poate imita acest lucru pentru că este un miracol, un paradox. Paradoxul este un miracol, ceva ce nu poate fi explicat.

Aici stă o femeie, iar eu știu despre ea la fel de mult ca voi, în afară de cazul că cineva o cunoaște. Mă gândesc că este un tablou identic cu cel petrecut în Ioan 4, când Domnul S-a întâlnit cu femeia de la fântână. Ea poate fi bolnavă sau poate este sănătoasă; poate are probleme acasă, poate are probleme financiare sau poate stă aici pentru altcineva. Eu nu știu de ce este aici, dar ea știe.

Eu aș putea să îmi pun mâinile peste ea și să-i spun: „Glorie lui Dumnezeu! Soră, îmi pun mâinile peste tine, și trebuie să fii bine, pentru că Biblia spune: „...își vor

pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” Amin. Sau aş putea să-i zic: „Du-te în drumul tău și bucură-te, pentru că Scriptura spune: „...*își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.*” Acesta este adevărul, este ceea ce spune Biblia.

Ce ar fi însă dacă Duhul Sfânt ar sta aici și i-ar spune ceva ce a făcut, ceva ce s-a întâmplat cândva în viața ei sau că ceea ce face este corect sau nu? Desigur, ea ar ști dacă este adevărat sau nu; ar ști dacă aceasta vine de la o putere supranaturală. Depinde de ea dacă va clasifica acest lucru ca venind de la Beelzebul sau dacă va vorbi la fel ca femeia de la fântână, care a spus: „*Noi știm că atunci când va veni Mesia, El va face acest lucru.*” Ea va fi răsplătită în funcție de ceea ce va alege.

Dacă El îi va spune ce a fost, și este adevărat, ea va putea recunoaște aceasta și va avea încredere în El ca să-i spună și ce va fi, nu-i așa?

Nu este acesta un timp minunat? Poate veți spune: „Ce faci acum, frate Branham?” Eu Îl aștept pe El, pentru că dacă nu vine, eu nu pot face nimic. Așa este. Dar eu Îl aștept, iar până când vine, haideți să cântăm acel cântec vechi:

Crede numai, crede numai,

Totul e posibil, crede numai.

În Numele lui Isus Hristos, eu iau fiecare duh de aici sub stăpânire, pentru gloria lui Dumnezeu. Vă rog să stați în cea mai mare liniște.

Eu știu că într-o zi mă voi întâlni cu voi la tronul de judecată al lui Hristos. Puteți vedea imaginea care se află la o jumătate de metru de mine? Este același Duh Sfânt. Toți știu că Îngerul Legământului care a condus copiii lui Israel prin pustie, a

fost Isus Hristos. Eu am susținut că El este acea Lumină și deși nu știu unde Se află, simt că este aici.

Dacă El îmi ia întreaga viață, discernământul, gândurile și tot ce sunt, și-mi dă în schimb gândul Lui, dovedește că El este Hristos. Veți crede dacă El va face aceasta? În ordine. Acum fiți respectuoși, fiindcă va trebui să vorbesc puțin cu doamna aceasta.

Fiți atenți, pentru că dacă ești într-o vedenie, tu ești departe de locul acesta; te afli în altă parte, în viața cuiva, poate chiar în altă țară. După ce vedenia mă părăsește, eu nu-mi mai amintesc ce am spus, dar voi să aveți grijă să înregistrați totul. Eu voi vorbi cu femeia aceasta, așa cum a vorbit și Domnul nostru cu femeia de la fântână, ca să-i prind duhul.

Eu am stat în post și rugăciune până când am părăsit camera mea, iar acum El este aici, lângă mine. Poate ar fi fost mai bine dacă aș fi lăsat pe altcineva să predice și eu să vin doar acum.

Acum voi vorbi cu doamna aceasta. Domnul Isus este mare; El nu este mort, ci este viu în veci. Crezi aceasta? Eu cred că tu crezi. Noi suntem un bărbat și o femeie și știm că într-o zi va trebui să stăm față în față cu Hristos. Noi toți Îl vom vedea într-o zi. Tu ești creștină. Știu aceasta pentru că de îndată ce am început să vorbesc, am simțit duhul tău venind. Chiar acum ea simte ceva ciudat, ceva ca un simțământ dulce și cald. Cei care nu L-au mai văzut, Îl pot vedea chiar aici, între mine și ea. Este ca o lumină de smarald și se așază chiar acum peste femeie. În Numele Domnului, ea recunoaște că este Ceva care o face să se simtă deosebit. Doamnă, tu știi că prezența fratelui tău nu poate să te facă să te simți astfel. Dacă este adevărat, ridică mâna să te vadă oamenii. Vedeți?

În timp ce o privesc, văd că ea are o problemă. Peste ea este o umbră întunecată. Da, este un cancer. Femeia are cancer la deget. Nu se poate vedea, dar el este în deget. Așa este.

Nu încercați să vă ascundeți gândurile, fiindcă pot să vi le prind prin Duhul Sfânt. Astfel, cineva a zis: „El a ghicit aceasta!” Nu, eu nu am ghicit acest lucru și nici nu o cunosc pe femeie.

Poți să lași mâna jos. Uită-te la mine. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Bine. Să mergem mai departe. Tu ești o credincioasă, deci ar trebui să crezi aceasta. Eu m-am rugat pentru tine cu mult timp în urmă și ai fost vindecată. (Da, domnule.). Poate veți zice: „Tu o cunoști pe femeia aceasta.” Nu, nu o cunosc. Nu-mi amintesc s-o mai fi întâlnit vreodată, ci am spus doar ce am văzut în vedenie.

Vreau să-ți arăt ceva. Tu ai ceva pe inimă pentru care te rogi. Este vorba de soțul tău. El este aici. Dacă-ți spun care este problema cu el, vei crede că va fi vindecat? El are probleme de prostată. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Crezi aceasta? „Domnilor, noi Îl vom vedea pe Isus!” El este Același ieri, azi și în veci. Crezi că El este Fiul lui Dumnezeu? Câți dintre voi credeți că El este Isus Hristos? Crede și nu te îndoii! Crede-L pe Dumnezeu, pentru că El este la fel de mare ca înainte.

Spuneți și voi la fel ca grecii aceia: „Domnilor, vrem să-L vedem pe Isus.” Dacă aceasta a făcut ca femeia aceea să-L recunoască, deși era în starea aceea decăzută, cum ar trebui să reacționăm noi, care suntem cititori ai Bibliei și umpluți cu Duhul Sfânt?

Eu m-am tot gândit la scena în care Maria, care era însărcinată de la Duhul Sfânt care a umbrit-o și a creat acel Copil în pântecul ei, s-a dus în vizită la verișoara ei, Elisabeta, soția lui Zaharia, care era însărcinată de șase luni cu Ioan. Ele erau verișoare, iar când Maria i-a spus Elisabetei că și ea, care nu cunoscuse nici un bărbat, va avea un Copil și îi va pune Numele Isus, micuțul Ioan, care era de șase luni în pântecul mamei lui, a început să se miște. Voi știți că Ioan nu se mișcase deloc în acea perioadă de șase luni, ceea ce este anormal, deoarece copilul mișcă la trei sau patru luni. Ioan fusese mort în pântecul mamei sale, dar de îndată ce

Maria a salutat-o și i-a spus: „Îl voi numi Isus!” când Numele Isus Hristos a fost rostit pentru prima dată de buze umane, a adus la viață bebelușul care era mort în pântecele mamei lui. Ce ar trebui să facă rostirea acestui Nume pentru un bărbat sau o femeie născută din Duhul Sfânt? Vedeți? Ce ar trebui să facă aceasta când știm că trăim în zilele din urmă, când Scriptura este descoperită în mijlocul nostru și când vedem cum Isus Hristos ne dă ultimul semn înainte de venirea focului? Ce ar trebui să facă aceasta cu noi? Ne trimite pe genunchi să ne pocăim.

Eu încerc să stau liniștit, pentru că aceasta mă slăbește în putere. Dacă atingerea acelei femei l-a slăbit pe Fiul lui Dumnezeu, ce poate să-mi facă mie, care sunt un păcătos mântuit prin har?

Aici se află o tânără. Ce mai faci? Cred că nu ne cunoaștem. Tu ești cu mult mai tânără decât mine și probabil am fost născuți la mile depărtare unul de altul. Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Scuze, am vrut să spun slujitorul Lui. Aceste cuvinte sunt înregistrate pe bandă și uneori când le aud, oamenii se simt încurcați. Deci, crezi că sunt slujitorul Lui? Crezi că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci? Crezi că Lumina de care vorbesc este Duhul lui Dumnezeu, Același Stâlp de Foc care a fost cu copiii lui Israel în pustie și care s-a manifestat? Crezi că este Aceași Lumină care a venit în acea noapte în închisoare și l-a eliberat pe Simon Petru?

Crezi că El va veni într-o zi și ne va elibera? Și eu cred la fel. El va veni la mormânt, îl va deschide și eu voi ieși afară dintre morți. În seara aceasta El este aici și eu mă încred în El. Nu este minunat să știm că nu trebuie să luăm vreo filozofie omenească, deoarece avem Biblia care vorbește despre acest lucru? El este aici ca să-și identifice Biserica și să-i dea credința pentru răpire ca să poată fi luată sus. Cum ar putea rămâne cineva insensibil la aceasta?

Astăzi am discutat cu un bărbat care aduna sticle și el mi-a zis: „Oamenii spun că fratele Branham aduce cu el oameni pe care-i cunoaște și de aceea știe toate lucrurile despre ei!” dar eu vă spun înaintea lui Dumnezeu că nu am văzut-o pe femeia aceasta în viața mea. De altfel, nu am văzut pe nimeni din acest rând.

Soră, ridică mâna dacă suntem străini unul față de celălalt. Așa este. Nici eu nu am mai văzut-o până astăzi, dar știu pe Cineva care stă aici și ne cunoaște pe amândoi. El ne-a hrănit în toate zilele vieții noastre și eu am încredere deplină în El.

Dacă aș putea să vă ajut și nu aș face-o, nu aș fi vrednic să vorbesc despre acest Cuvânt. De fapt, nu sunt vrednic oricum. Dacă El ar sta aici, iar voi ați fi bolnavi și I-ați zice: „Isuse, vindecă-mă, Te rog!” v-ar răspunde: „Am făcut deja aceasta atunci când am murit pe Calvar!” pentru că El a fost rănit pentru neputințele noastre. Prețul a fost plătit și totul este încheiat.

El poate să ne arate semnul mesianic și să ne dovedească faptul că este Același Isus, fiindcă a făgăduit aceasta. Diavolul este încolțit și nu mai are nici o șansă să scape, nu-i așa? Nu este Domnul minunat?

Motivul pentru care spun aceasta este că aștept să se întâmple ceva. Doamna tocmai a venit de la o operație. (Așa este). Ai fost operată pentru că ai avut o problemă femeiască, nu-i așa? De asemenea suferi și din pricina unei slăbiciuni și a unei stări nervoase. Abia ai putut să te recuperezi. Ai venit aici înainte de adunare și te-ai rugat să poți intra în rândul de rugăciune, așa-i? Ridică mâna. Să nu crezi că-ți citesc gândurile, pentru că nu o fac. Eu îți vorbesc prin Duhul lui Dumnezeu, iar tu vei ști dacă îți spun adevărul sau nu. Te va ajuta aceasta să crezi? Vei crede din toată inima? Crede, doamnă Gideon. Așa este. Du-te acasă, pentru că Isus Hristos te face bine. Crede!

Crezi? Haideți să spunem cu toții: „Laudă Domnului!” (Adunarea spune: „Laudă Domnului!”). Credeți în Dumnezeu și nu vă îndoiiți! Țineți minte că aceasta a fost „Așa vorbește Domnul!” Fiți atenți la ceea ce spune El, pentru că o vedenie este una și „Așa vorbește Domnul!” este altceva.

Ce mai faci, domnule? Noi suntem străini unul de altul și venim chiar din rase diferite, așa cum a fost și în cazul femeii de la fântână, dar cu toate acestea Isus i-

a vorbit. Dumnezeu i-a făcut pe oameni dintr-un singur sânge. Astfel, zona în care ne-am născut și am crescut ne-a schimbat culoarea, dar aceasta nu are nimic a face cu noi, fiindcă suntem frați și toți venim de la Adam. Așa este. În seara aceasta se întâlnesc două rase diferite, așa cum s-a întâmplat atunci la fântână. Dacă Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, poate să-mi descopere de ce ai venit aici, crezi că îți va putea da lucrul pentru care ai venit? Mulțumesc, domnule. Ei bine, în cazul acesta problema ta cu stomacul va trece și diabetul va pleca. Du-te acasă. Totul este posibil dacă crezi!

Toată lumea poate vedea că doamna aceasta are o neputință care o schilodește. Eu nu știu ce are pentru că nu am mai văzut-o niciodată, este o străină pentru mine. Dacă aș putea s-o vindec, aș face-o, dar nu pot. Privește aici, soră. De jur împrejur sunt o mulțime de oameni. Vedeți? Amintește-ți când El l-a întâlnit pe acel orb în afara orașului. Fiecare persoană este un suflet viu, iar El te alege de oriunde ai fi, prin credință.

Voi știți că eu nu pot vindeca, pentru că sunt un om ca oricare altul, ca soțul sau ca tatăl tău, de exemplu. Eu sunt doar o ființă umană, dar El este Dumnezeu. Așa este.

Schilodirea ta vine de la artroză și boala devine din ce în ce mai gravă. (Așa este). Și mai este ceva: ai o problemă serioasă cu nervii, cu vezica și pe deasupra ai complicații cu tensiunea arterială. (Așa este). Tu nu ești de aici, ci vii din California. Du-te înapoi și crede, pentru că vei fi bine.

Crezi aceasta? Haideți să ridicăm mâinile și să spunem: „Mulțumesc, Doamne Isuse.” Doamne Isuse, Îți aducem laudă și glorie pentru toată bunătatea și îndurarea pe care ne-o arăți, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Crede numai!

Priviți-o cum merge acum. Vedeți? Laudă Domnului! (Adunarea spune: „Laudă Domnului!”).

Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. El nu minte niciodată, ci spune numai adevărul; și nu greșește niciodată, ci împlinește tot ce spune, pentru că este Același ieri, azi și în veci. Acesta este motivul pentru care oricine crede aceasta și-L acceptă, va obține aceleași rezultate. Tot ce trebuie să faci tu este să crezi. Audiența crede? În ordine.

Dar tu, femeia cu varice? Crezi că Dumnezeu poate să te vindece de ele și să te facă bine? Crezi aceasta? Ei bine, atunci te vor părăsi.

Pe cine a atins ea? În nici un caz pe mine, nu-i așa?

Dar tu crezi aceasta? Crezi că durerea de șale te va părăsi? Tu ai o durere laterală de spate, dar va pleca.

Vă provoc să credeți că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și că El Se identifică printre copiii Lui. Pe cine au atins oamenii aceștia? Pe Marele Preot. Ei sunt la șase metri distanță de mine, așa că nu aveau cum să mă atingă; și chiar dacă m-ar fi atins, nu s-ar fi întâmplat nimic. Dar dacă Îl ating pe Marele Preot, El este Același ieri, azi și în veci; este Același Isus Hristos, dar tu trebuie să crezi aceasta.

Aici este un bărbat ca Simon Petru, care s-a dus înaintea lui Isus. Înainte a fost o femeie, dar acum este un bărbat. Dacă El este Același ieri, azi și în veci, înseamnă că trebuie să procedeze la fel ca atunci, nu-i așa? Tatăl ceresc știe că eu nu îl cunosc, dar Isus Hristos îl cunoaște. Astfel, dacă Isus Hristos îmi va descoperi de ce este el aici și îi va vorbi, atunci el va ști dacă este adevărat sau nu. Dacă cineva de aici îl cunoaște pe acest bărbat, va ști și el dacă este adevărat. În ce mă privește, eu nu știu nimic despre el, de aceea trebuie să aștept pentru că cel ce are răspunsul este Hristos. Așa este. Este ca o trezire, iar eu am încredere că veți crede.

Eu nu te cunosc, domnule. Scena aceasta este identică cu aceea când Andrei l-a dus pe Simon înaintea Domnului Isus. Desigur, eu nu spun că sunt Domnul Isus; sunt doar un om, însă încerc să vă spun că El este aici, printre oameni, iar dorința mea este ca ei să-L vadă, fiindcă dacă vor vedea aceasta, vor putea să creadă și să-L accepte. El nu poate să vină aici și să spună: „Te voi vindeca!” Aceasta ar fi împotriva Cuvântului Său, pentru că El a făcut-o deja.

Tot ce poate face El, este să dovedească faptul că este aici și că Se ține de cuvânt. Dacă El va confirma acest lucru înaintea voastră, a oamenilor, femeia schiloadă din cauza artrozei, care abia s-a târât până aici, va sări în sus și-n jos pentru că este „Așa vorbește Domnul!” El ar vindeca-o, iar voi veți putea crede că El este aici.

Eu și bărbatul acesta suntem total străini unul față de celălalt, dar dacă Domnul Isus Hristos va descoperi ceva, el va putea să judece dacă este adevărat sau nu. Dacă va fi așa veți crede și veți accepta vindecarea? Veți crede din toată inima?

Văd o doamnă care a venit aici. Ea are probleme cu plămâni. Crede din toată inima și Isus Hristos te va face bine. Crezi aceasta? Eu sunt un străin pentru tine, dar Isus Hristos știe despre ce vorbești. Crede și vei fi bine. Amin.

Nu este El minunat? Eu nu o cunosc pe femeia aceasta, nu am văzut-o niciodată, dar vreau să vă spun ceva. Ea stătea acolo și zicea: „Doamne, lasă-mă să Te ating!” Întrebați-o dacă nu este adevărat. Așa este.

Eu am văzut-o venind aici și am auzit ce a spus în sinea ei, așa că m-am întors, am privit spre audiență și m-am întrebat: „Oare unde este persoana aceea?” Nu o puteam vedea, așa că m-am tot uitat până când am observat că Lumina a început să se miște prin audiență și s-a oprit deasupra ei. Vedeți? Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și El știe totul. Amin.

Bărbatul acesta spune că femeia a venit cu el. Nu este minunat acest lucru? Puteți

vedea că Domnul Isus cunoaște toate lucrurile? Prieteni, voi știți că nu sunt eu. Cred că sunteți destul de înțelepți ca să vă dați seama de aceasta. Desigur.

În fața mea stă acest bărbat. Eu nu te cunosc și nu știu nimic despre tine, dar dacă Domnul Isus îmi va descoperi de ce ești aici, vei ști că este El. Fie ca El să facă aceasta.

Bărbatul acesta suferă de o boală de sânge. Nu, el suferă de tensiune arterială. Așa este, are tensiune. Dar mai este ceva în neregulă cu trupul său. Îl văd că stă cu picioarele ridicate din cauză că are apă la glezne. Tu ești un predicator al Evangheliei. Crezi că Domnul poate să-mi spună cine ești? Frate Williams, dacă vei crede din toată inima, poți pleca de aici și să fii vindecat. Dumnezeu să te binecuvânteze. Amin. Credeți aceasta?

Tu crezi că Dumnezeu vindecă și cancerul? Crezi că îi vindecă pe oameni de cancer? Atunci poți să te dai jos de pe platformă și să mergi acasă vindecat. Amin. Crede din toată inima.

Crezi că Dumnezeu te vindecă de problema de la inimă? Ei bine, atunci inima îți este vindecată. Laudă lui Dumnezeu. Amin. Tu ai avut un simțământ ciudat când am vorbit cu bărbatul acela, pentru că ai probleme tot cu inima. Dacă vei continua să crezi, boala aceea nu va mai veni niciodată înapoi, ci te va părăsi pentru totdeauna. Du-te și crede din toată inima. Amin.

Femeia care a venit aici era umbrită de moarte. Ea avea cancer, dar acum a părăsit-o. Crede din toată inima, du-te și fii bine. Dacă nu te vei îndoi, nu va mai veni niciodată înapoi. Crede numai!

Vino, doamnă. Tu spui că citesc mințile oamenilor. Îngerul Domnului care trebuie să vină în zilele din urmă trebuie să știe ce se întâmplă la spatele lui, așa cum a știut Domnul Dumnezeu la HVEH. Femeia aceasta se află la spatele meu.

Crede, soră. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Dacă da, ridică mâna. Dar doamna din spatele meu? Are și ea mâna ridicată? Dacă Domnul poate să-mi descopere ce este greșit cu această femeie, vei crede din toată inima? Ea are o problemă femeiască.

Dacă este adevărat, fă cu mâna. Tu ești vindecată, Isus Hristos te face bine. Glorie lui Dumnezeu! *„Cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”*

Locul acela de pe față s-a transformat în cancer, dar dacă va crede cu toată inima, va fi bine. Eu nu pot vindeca, pentru că nu sunt un vindecător, dar Dumnezeu o poate face dacă crezi din toată inima. Desigur. Amin. Crezi din toată inima?

Doamnă, privește numai în partea aceasta. Tu suferi de artroză și îți este mai greu dimineața când încerci să te dai jos din pat. Atunci îți împingi un picior în față și încerci să umbli, iar uneori te ții de lucrurile din casă și astfel încerci să pășești. Așa este. Dacă crezi din toată inima, Isus Hristos te va face bine, iar mâine după-amiază te vei simți altfel.

Haideți să zicem: „Laudă Domnului!” (Adunarea spune: „Laudă Domnului!”). Bărbatul acesta este bătrân și suferă de prostată. Are și alte probleme care îl deranjează, dar cea mai gravă este artroza, de aceea vrea să mă rog pentru ea, fiindcă îl deranjează de multă vreme. Așa este. Crezi aceasta? Du-te în drumul tău și fii vindecat. Mulțumește-i lui Isus Hristos care îi face bine pe bolnavi.

Nu o cunosc pe fetița aceasta, dar pare sănătoasă. Doamnă, uită-te la mine și crede. Crezi din toată inima? Crezi că sunt slujitorul Lui? Crezi că Dumnezeu poate să-mi descopere problema ta? Tu ai avut o cădere nervoasă, iar diavolul te-a mințit și a încercat să te facă să crezi că îți pierzi mințile. Să nu îl crezi! Tu ești liberă pentru că Isus Hristos te face liberă. Amin.

Cei din audiență, credeți? Credeți că El este prezent aici? Soră, tu crezi din toată inima? Fii vindecată în Numele lui Isus Hristos. Amin. Crede din toată inima!

Femeia este nervoasă, are o problemă femeiască și suferă și de artroză. Boala aceasta aproape că te-a schilodit, dar dacă crezi din toată inima, poți merge pentru că ești liberă. Crezi aceasta? Crezi din toată inima? Numai puțin. Isus Hristos Se ține de cuvânt? Câți dintre voi credeți că El este Același? Câți credeți că Îl veți vedea lucrând printre copiii Lui? *„Domnilor, noi vrem să-L vedem pe Isus!”*

Eu vă spun numai adevărul, iar Dumnezeu este Cel care dovedește aceasta. Simt că fiul meu sau altcineva, mă trage de haină și-mi spune că este timpul să închei. Eu vă spun numai adevărul, iar Cuvântul a făgăduit că El va face aceste lucruri.

Cuvântul a făgăduit și aceste lucruri. Voi ați ridicat mâinile și ați mărturisit că sunteți credincioși. Este adevărat? Ultimele cuvinte pe care le-a spus Isus înainte de înălțarea Sa la cer, au fost cu privire la darurile pe care le dă oamenilor. Astfel, El a spus: *„Iată semnele care-i vor urma pe cei ce cred: ...dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”* Nu-i așa? Cei dintre voi care sunteți credincioși, spuneți "Amin!" (Adunarea spune: „Amin!"). Puneți-vă mâinile peste cineva de lângă voi; puneți-vă mâinile unii peste alții și rugați-vă pentru persoana aceea. Împlinește aceasta, Doamne Isuse. Satan, ieși afară din acest grup de oameni, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -